

Redogörelse till riksdagen 2021/22:RS3

Redogörelse för verksamheten inom Interparlamentariska unionen (IPU) och den svenska delegationens arbete under 2021

Till riksdagen

I enlighet med 10 § lagen (2011:745) med instruktion för Riksdagsförvaltningen överlämnar riksdagsstyrelsen härmed Interparlamentariska unionens svenska delegations redogörelse för verksamheten inom Interparlamentariska unionen (IPU) och den svenska delegationens arbete under 2021 till riksdagen.

Stockholm den 16 februari 2022

På riksdagsstyrelsens vägnar

Andreas Norlén

Ingvar Mattson

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Andreas Norlén, ordförande, Annelie Karlsson (S), Erik Ezelius (S), Lars Hjälmared (M), Rasmus Ling (MP), Anders W Jonsson (C), Maj Karlsson (V), Jessika Roswall (M) och Henrik Vinge (SD).

Bakgrund

Ordförandena för den svenska delegationen till Interparlamentariska unionen (IPU) respektive till den parlamentariska församlingen för Unionen för Medelhavet (PA-UfM) framförde i en skrivelse till riksdagsstyrelsen den 8 april 2011 (dnr 049-2548) önskemål om att den årliga redogörelsen för delegationernas verksamhet skulle lämnas till kammaren i stället för som tidigare till riksdagsstyrelsen. Syftet var att ytterligare synliggöra verksamheten.

I utredningen Riksdagens internationella verksamhet (2010/11:URF1) framfördes att det är angeläget att det internationella engagemanget i högre grad integreras med riksdagens övriga verksamhet. En debatt i kammaren ger ledamöterna möjlighet att sprida kunskap och information till varandra och till allmänheten.

Riksdagsstyrelsen beslutade 2012 att överlämna redogörelserna till riksdagen. Ärendena bereddes av utrikesutskottet, och det hölls debatt i kammaren. I översynen av riksdagsordningen (2012/13:URF3), som gjordes av en kommitté under ledning av talmannen, föreslogs att denna försöksverksamhet skulle fortsätta eftersom den kan ge underlag för fortsatta överväganden. I framställningen Översyn av riksdagsordningen (framst. 2013/14:RS3) ställde sig riksdagsstyrelsen bakom kommitténs uppfattning.

Sammanfattning

Interparlamentariska unionen har numera 179 nationella parlament som medlemmar. Frågor i fokus under 2021 har bland annat varit att övervinna pandemin och bygga en bättre framtid, hantera klimatrelaterade frågor, utveckla parlamentariska strategier för att stärka fred och säkerhet mot hot och konflikter till följd av klimatrelaterade katastrofer, att ytterligare öka takten med genomförandet av digitalisering och cirkulär ekonomi för att uppnå FN:s nya hållbarhetsmål samt att främja och stärka demokrati, mänskliga rättigheter, jämställdhet och rättsstatens principer.

Några andra viktiga punkter för organisationens arbete under året blev även att ta itu med samtida utmaningar för demokratin: att övervinna splittring och arbeta för samförstånd och dialog. På grund av allmänhetens minskande förtroende för politiska system, den växande polariseringen och spridningen av desinformation via sociala medier har IPU:s medlemsländer fört diskussioner om vad parlament specifikt kan göra för att ta itu med dessa problem. Inom ramen för demokratifrågor har också diskussionerna inom IPU fortsatt om betydelsen av att få in fler kvinnor och yngre ledamöter i politiska församlingar.

Ledamöter från IPU:s medlemsparlament har därför haft möjlighet att utbyta idéer om hur man kan öka interaktionen med allmänheten, men också om hur man kan säkerställa att beslutsfattandet är så inkluderande och representativt som möjligt.

Vidare har diskussioner förts om hur man hanterar hot mot parlamentariker, oavsett om hoten är fysiska eller sker online. Dessa diskussioner ägde bland annat rum under IPU:s höstförsamling i Madrid den 26–30 november mot bakgrund av mordet på den brittiske parlamentsledamoten Sir David Amess. IPU:s utskott för parlamentarikers mänskliga rättigheter har också träffats såväl under höstförsamlingen i Madrid som under den digitala vårförsamlingen för att sätta sig in i fall av hundratals förföljda parlamentsledamöter från flera olika länder, däribland Afghanistan, Myanmar, Tunisien och Venezuela.

Slutligen har IPU under det gångna året under det verkställande utskottets översyn tagit fram en ny strategi. Denna strategi sätter upp fem mål för organisationen:

- Bygga effektiva och bemyndigade parlament.
- Främja inkluderande och representativa parlament.
- Stödja motståndskraftiga och innovativa parlament.
- Att fungera som en katalysator för kollektiva parlamentariska åtgärder.
- Att stärka IPU:s ansvarsutkrävande.

De fem målen ska styra och vägleda organisationens arbete 2022–2026.

Den svenska delegationen har trots den pågående pandemin fortsatt att vara mycket aktiv inom organisationen på flera olika nivåer.

Riksdagens talman, Andreas Norlén, deltog exempelvis i IPU:s femte globala talmanskonferens som ägde rum i Wien den 7–8 september och som blev ett av de första internationella högnivåmötena som ägde rum i fysisk form sedan pandemins början i mars 2020. Den svenska delegationens ordförande, Cecilia Widegren (M), har vidare genom sitt uppdrag i IPU:s verkställande utskott (exekutivkommitté) drivit på medlemsfrågorna inom organisationen och även verkat för att det verkställande utskottet skulle få en ledande roll i att ta fram organisationens nya ovannämnda strategi. Ett resultat av dessa ansträngningar blev tillsättandet av en undersökningskommission som under augusti månad besökte Venezuela för första gången sedan 2013. IPU kom på så sätt att öppet ifrågasätta ett medlemsparlaments legitimitet som hade tillsatts genom ett val, som i mångt och mycket hade underkänts av såväl FN som EU och som inte heller skedde i enlighet med Venezuelas egen författning. Vidare var Widegren mycket aktiv i resolutionsarbetet i IPU:s första utskott för internationell fred och säkerhet under den digitala vårförsamlingen, som ägde rum under sammanlagt åtta veckor under april och maj. Tack vare ett gott samarbete inom den regionala gruppen från Västeuropa kunde IPU anta en avgörande resolution som tydligt erkänner de många kopplingarna mellan klimat och internationell fred och säkerhet. Denna resolution speglade också de texter som antagits av FN:s säkerhetsråd med hjälp av ett gott samarbete mellan bland annat de nordiska länderna och Tyskland. Widegren fick sedan ett uppdrag som rapportör (föredragande) för en resolution om parlaments och parlamentarikers roll i fredsprocesser, där hon bland annat samarbetar med Ghanas talman som medföredragande. Delegationens viceordförande, Dag Larsson (S) valdes under den digitala vårförsamlingen in i presidiet för IPU:s tredje permanenta utskott för demokrati och mänskliga rättigheter. Under IPU:s höstförsamling valdes sedan Eva Lindh (S) in som medlem i IPU:s fjärde ständiga utskott för FN-frågor. Hela den svenska delegationen deltog också aktivt under den digitala vårförsamlingen och i förberedelserna för IPU:s första fysiska församling sedan 2019, som alltså ägde rum i Madrid den 26–30 november.

Slutligen stod också den svenska delegationen till IPU värd för ett högnivå-besök på riksdagen av organisationens ordförande och generalsekreterare den 12–13 oktober. Detta besök skedde mot bakgrund av arbetet med IPU:s nya strategi och ett nära förestående beslut från Sida angående ett nytt långtidsstöd till organisationen. Besöket blev också en möjlighet att bjuda in en rad personer både internt inom riksdagen och externt, inklusive nordiska parlamentari-ker och representanter för olika internationella organisationer för att uppmärksamma betydelsen av IPU:s arbete internationellt.

Delegationen avser att under 2022 fortsätta att arbeta aktivt för demokrati och mänskliga rättigheter, jämställdhet, internationell fred och säkerhet, hållbar utveckling och inte minst med samarbetet med FN, som fortsätter att stå högt på dagordningen.

I årsredogörelsen redovisas delegationens verksamhet 2021 och de aktiviteter som har genomförts under året.

Stockholm 16 februari 2022

Cecilia Widegren (M)
ordförande

Björn Sondén
delegationssekreterare

Innehållsförteckning

Till riksdagen	1
Bakgrund	2
Sammanfattning.....	3
Redogörelse för verksamheten inom Interparlamentariska unionen och den svenska delegationens arbete under 2021	7
Den svenska IPU-delegationens sammansättning och verksamhet 2021	7
Rapport från den parlamentariska FN-utfrågningen i New York den 17–18 februari 2021	8
Rapport från Interparlamentariska unionens 142:a digitala församling den 24–27 maj 2021	9
Rapport från Interparlamentariska unionens verkställande utskott och dess underkommitté för finansfrågor	14
Rapport från IPU:s 143:e församling den 26–30 november	17
Övriga IPU-möten	23
Nordiska möten och 12-plus-möten	23
Bilaterala möten	26
Interparlamentariska unionens femte globala talmansmöte	28
Besök på riksdagen av IPU:s president och generalsekreterare	30
Möten med Sida	30
Ostasienseminarier	32
IPU:s skoldag den 28 april 2021	33
Den globala parlamentariska rapporten.....	33
Framåtblickande	34
Nyligen genomförda och kommande församlingsmöten	35
 <i>Bilagor</i>	
Resolution antagen i IPU:s första utskott under 142a församlingen	36
Resolution antagen i IPU:s andra utskott under 142a församlingen	42
Deklaration antagen under Interparlamentariska unionens femte globala talmansmöte	48
Resolution antagen i IPU:s tredje utskott under 143e församlingen	52
Särskilt brådskande ämne antaget under IPU:s 143e församling	56

Redogörelse för verksamheten inom Interparlamentariska unionen och den svenska delegationens arbete under 2021

Interparlamentariska unionen är världens äldsta multilaterala organisation. Den grundades 1889 med syfte att arbeta för fred och mellanfolkligt samarbete. Organisationen har för närvarande 179 nationella parlament som medlemmar. I unionens uppgifter ingår att främja personliga kontakter mellan parlamentsledamöter i alla länder och att verka för de parlamentariska institutionernas utveckling. Att hjälpa till med att bygga upp demokratiska funktioner och fungerande parlament är en ständigt växande del av unionens verksamhet.

Den svenska IPU-delegationens sammansättning och verksamhet 2021

Den svenska delegationen utses av talmannen efter samråd med gruppledarna. Delegationen har under mandatperioden 2018–2022 följande sammansättning: ordförande Cecilia Widegren (M), vice ordförande Teres Lindberg (S), Olle Thorell (S), Ulrika Heindorff (M) och Mattias Karlsson i Norrhult (SD).

Den 7 november 2019 meddelade emellertid Olle Thorell (S) att han avsåg sig sitt uppdrag inom delegationen. Socialdemokraterna nominerade Dag Larsson (S) som hans ersättare. Talmannen godkände denna nominering den 28 januari 2020. Vidare avsåg sig den 10 september 2020 Teres Lindberg (S) sitt uppdrag som delegationens vice ordförande och ersattes i denna roll av Dag Larsson (S). Socialdemokraterna nominerade därtill Eva Lindh (S) till att ingå i delegationen. Talmannen godkände sedan formellt delegationens nya sammansättning den 29 september 2020. Ytterligare en förändring i delegationens sammansättning skedde när Mats Sander (M) nominerades av Moderaterna för att ersätta Ulrika Heindorff (M) under hennes föräldraledighet. Ulrika Heindorff (M) återtog sedan sin riksdagsplats efter föräldraledigheten den 2 maj 2021. Talmannen fattade sedan ett formellt beslut om delegationens nya sammansättning den 11 maj. Efter denna sista förändring den 11 maj genom talmannens beslut hade delegationen därför följande sammansättning:

- Cecilia Widegren (M), ordförande
- Dag Larsson (S), vice ordförande
- Eva Lindh (S)
- Ulrika Heindorff (M)
- Mattias Karlsson (SD).

Under 2021 har delegationsmöten hållits vid flera tillfällen. Mötena har till stor del ägnats åt substansfrågor som exempelvis aktuella resolutionsförslag eller ändringsförslag i deklarationer inom organisationen och förberedelser

inför IPU:s digitala utfrågning vid FN:s högkvarter och den digitala 142:a församlingen den 24–27 maj. Vidare ägde omfattande förberedelser rum inför den 143:e församlingen i Madrid, där emellertid sedan bara delegationens ordförande deltog den 24–28 november. Delegationen har också fortsatt att arbeta på sin strategi för hela mandatperioden. Den fokuserar bland annat på att organisera kunskapsseminarier om Ostasien och även på att anordna gymnasiedagar där elever från gymnasier bjuds in till riksdagen för att sammanställa en presentation om IPU:s historia, skildra organisationens främsta framgångar samt även skildra talmannens engagemang inom IPU och den nuvarande svenska delegationen och dess arbete. Fyra Ostasienseminarier hölls digitalt under våren 2021. Dessa seminarier ägde rum den 3 februari, den 10 mars, den 5 maj och den 2 juni och väckte alla stort intresse från ledamöter och tjänstemän inom riksdagen. På grund av pandemin ägde skoldagen den 28 april rum digitalt med Olinsgymnasiet i Skara och Pro Civitas Privata Gymnasium i Helsingborg. En halv dags digitalt program organiserades sedan i samarbete med riksdagens enhet för besök, utbildning och evenemang, där eleverna förutom att delge den svenska IPU-delegationen sina presentationer även fick möjlighet till dialog med delegationens ledamöter om deras uppdrag inom IPU och därtill fick delta vid ett möte med riksdagens talman. Den svenska delegationen utgör också styrelsen för riksdagens interparlamentariska grupp som förvaltar Stiftelsen Braathens fond. Den interparlamentariska gruppen höll även den 19 maj 2021 sitt sedvanliga årsmöte under året. Även detta blev ett digitalt möte.

En stor del av arbetet inom IPU och för den svenska delegationen har följaktligen under 2021 kretsats runt det digitala deltagandet i den parlamentariska FN-utfrågningen i New York den 17–18 februari och i den nästan åtta veckor långa digitala 142:a församlingen, men även kring Cecilia Widegrens (M) deltagande i arbetet i IPU:s verkställande utskott och dess underkommitté för finansfrågor, samt slutligen förberedelser och deltagande i den 143:e församlingen som ägde rum den 26–30 november i Madrid. Nedan följer rapporter från dessa aktiviteter.

Rapport från den parlamentariska FN-utfrågningen i New York den 17–18 februari 2021

Den 17–18 februari deltog den svenska delegationen i den digitala parlamentariska FN-utfrågningen i New York, som årligen arrangeras av IPU och FN i samarbete. 2021 års utfrågning hade temat ”Att bekämpa korruption för att återställa förtroendet för regeringar och för att förbättra förutsättningarna för utvecklingsarbete” och kom till stånd för att säkerställa ett parlamentariskt bidrag till den politiska förklaringen från FN:s generalförsamlings särskilda session mot korruption (UNGASS 2021), som sedan hölls den 2–4 juni 2021. Utfrågningen fungerade som ett utmärkt tillfälle för parlamentarikerna inom IPU att diskutera hur de skulle kunna bidra till den politiska förklaringen från denna FN:s första generalförsamling någonsin med fokus på korruption.

Utfrågningen öppnades av IPU:s president Duarte Pacheco och H.E. Volkan Bozkir, generalförsamlingens ordförande. En betydande huvudtalare under konferensen var bland annat Ferreira Rubio, ordförande i Transparency International. Ferreira Rubio är följaktligen företrädare för en organisation som bekämpat korruption i mer än 120 länder i över 25 år. Frågeställningar som lyftes fram var exempelvis betydelsen av att återupprätta förtroendet för institutioner, ledarskap, regeringar och för varandra genom att verka för att sanning och objektivitet värderas högre i samhället. Vidare betonades parlaments och parlamentarikers roll i bekämpning av korruption; parlamentarikerna spelar en central roll för att stävja korruption eftersom de kan stärka nationell och internationell lagstiftning, och vidare genom att säkerställa att denna lagstiftning sedan omsätts, finansieras och övervakas. Korruption har dessutom en särskilt negativ inverkan på kvinnors liv på flera olika nivåer: socialt, politiskt och ekonomiskt – vilket ytterligare ökar klyftan mellan könen. I denna strävan måste parlamentet prioritera en politik för jämställdhet och arbeta för att skapa en kultur som inte tolererar korruption.

Bland paneldeltagarna fanns förutom en rad högt uppsatta tjänstemän inom FN-systemet även parlamentariker från IPU:s medlemsländer och företrädare för det civila samhället och det privata näringslivet. Vid utfrågningen samlades omkring 200 parlamentsledamöter från 80 länder.

Den svenska delegationen

Den svenska IPU-delegationen som deltog vid den digitala parlamentariska FN-utfrågningen den 17–18 februari bestod av delegationens ordförande Cecilia Widegren (M), vice ordförande Dag Larsson (S), Eva Lindh (S) och Mattias Karlsson (SD).

Rapport från Interparlamentariska unionens 142:a digitala församling den 24–27 maj 2021

Interparlamentariska unionen (IPU) höll sin årliga vårförsamling digitalt i maj 2021. Denna 142:a församling skilde sig från de tidigare, inte bara på grund av det digitala formatet utan också för att man valt att förlägga en stor del av arbetet till de utskottsmöten som redan från mitten av april föregick generalförsamlingen. I praktiken pågick sessionen därför under sammanlagt sex veckor och inte – som i normalfallet – under cirka fyra dagar.

För IPU-församlingen var klimatförändringarnas påverkan på internationell fred och säkerhet, digitalisering och cirkulär ekonomi, jämställdhet och terrorismbekämpning några av de många frågorna som stod på dagordningen under detta digitala möte. Huvudtemat för församlingen var ”Att övervinna pandemin i dag och bygga en bättre morgondag: parlamentens roll”. Under församlingen och dess förmöten fick den svenska delegationen stöd för flera av sina initiativ och ändringsförslag.

Efter en rad möten och omfattande diskussioner i IPU:s verkställande utskott fick exempelvis ett svenskt förslag stöd av utskottets ledamöter. Det handlade om att genomföra en undersökningskommission på plats i Venezuela för att säkerställa ett legitimt resultat efter valen 2020 till Venezuelas parlament och för att inleda en dialog med ledamöter vars mänskliga rättigheter har kränkts.

Vidare antogs merparten av de svenska ändringsförslagen för de båda huvudsakliga resolutionsutkasten som behandlades under församlingen. Slutligen valdes delegationens vice ordförande, Dag Larsson (S), till medlem av presidiet för IPU:s tredje utskott för demokrati och mänskliga rättigheter.

Deltagande vid församlingen

Samtliga ledamöter i den svenska ständiga IPU-delegationen deltog i denna första digitala församling: Cecilia Widegren (M), ordförande, Dag Larsson (S), vice ordförande, Eva Lindh (S), Ulrika Heindorff (M) och Mattias Karlsson (SD). Vid vårförsamlingen deltog förutom den ordinarie delegationen ytterligare två ledamöter, särskilt inbjudna från de berörda fackutskotten på riksdagen, för att följa IPU-arbetet kring de två resolutioner som antogs i de ständiga utskotten – en resolution om klimatförändringarnas påverkan på internationell fred och säkerhet (första utskottet) och en annan om digitalisering och cirkulär ekonomi kopplat till hållbarhetsmålen (andra utskottet). Från riksdagens miljö- och jordbruksutskott deltog Marlene Burwick (S) och från näringsutskottet/utrikesutskottet deltog Helena Antoni (M), som följde det första respektive det andra ständiga utskottets arbete. Förutom riksdagsledamöterna ovan deltog även riksdagsdirektör Ingvar Mattson i det digitala generalsekreterarmötet ASGP (The Association of Secretaries General of Parliaments) som pågick den 26–27 maj.

Vid denna första historiska och helt digitala IPU-församling deltog mer än 1 000 parlamentariker och experter från 135 länder.

Svenskt huvudanförande om vikten av dialog och samarbete

Cecilia Widegren (M) höll som delegationsledare Sveriges huvudanförande under generalförsamlingen. Talet underströk betydelsen av interparlamentariskt samarbete, multilateralism och dialog. I de osäkra tider som pandemin skapar är det viktigare än någonsin för de 46 000 parlamentarikerna inom IPU att arbeta tillsammans sida vid sida och arm i arm för att sätta interparlamentarisk dialog i centrum. Ledamöter från IPU:s medlemsparlament har unika lokala, regionala, nationella och internationella plattformar. Det är därför avgörande när dessa ledamöter nu fattar många viktiga beslut för att möta pandemins utmaningar, att de sätter samarbete och dialog i centrum för dessa beslut.

Förberedelser inför församlingen

Förberedelserna inför den 142:a församlingen inleddes redan under våren 2020, eftersom församlingen ursprungligen hade planerats att äga rum i Genève den 15–20 april 2020. I vanlig ordning efterfrågade delegationen inspel såväl internt inom riksdagen som externt från departement och myndigheter angående de båda resolutionerna som planerades att antas under församlingen. När det gäller resolutionen i det första utskottet (ständiga utskottet för fred och säkerhet) med rubriken ”Parliamentary strategies to strengthen peace and security against threats and conflicts resulting from climate-related disasters and their consequences” inhämtade delegationen inspel från Malin Mobjörk, expert från Sipri. Mobjörk är forskare och specialiserad på klimatrelaterade säkerhetsrisker och kom till riksdagen för en dragning för delegationen den 29 januari 2020. Inspelen om bland annat betydelsen av att eftersträva att i så stor utsträckning som möjligt använda begrepp som upplevs neutrala och universella för alla IPU:s medlemsländer integrerades sedan i den föreslagna resolutionstexten efter noggrant övervägande av delegationen. Resolutionsförslaget hade tagits fram i samarbete mellan föredragande från Tyskland (Claudia Roth), Senegal (Yoro Sow) och Sri Lanka (Mahinda Samarasinghe) och speglade en strävan, bland annat från tysk sida, att lyfta fram frågor om klimat och säkerhet inte bara inom IPU utan även inom FN, där Tyskland var icke ständig medlem i FN:s säkerhetsråd 2018–2020. Rapportörerna kom sedan att delvis omarbota resolutionsutkastet under våren 2021 för att också kunna ta hänsyn till den pågående pandemin. Efter dialog med de andra nordiska IPU-delegationerna delades sedan de av delegationen omarbetade ändringsförslagen med IPU-sekretariatet den 30 mars 2021.

Inför resolutionsförslaget i det andra utskottet (ständiga utskottet för hållbar utveckling) med rubriken ”Mainstreaming digitalization and the circular economy to achieve the SDGs, particularly responsible consumption and production” som hade tagits fram av medföredragande och parlamentariker från Belgien (Andries Gryffroy), Kenya (Patrick Mariru) och Rumänien (Silvia Monica Dinica), fick delegationen digitala dragningar den 13 maj 2020 från såväl Miljödepartementet som Europeiska kommissionens Stockholmskontor. Även resolutionen i andra utskottet kom att omarbetas utifrån de nya omständigheterna som pandemin skapade. Efter noggrant övervägande av dessa ändringar i det ursprungliga utkastet och mot bakgrund av de mottagna inspelen och efter vidare dialog och inspel från den finska IPU-delegationen delade sedan de finska och svenska delegationerna sina slutliga ändringsförslag gemensamt, bland annat med referenser till EU-initiativ, med IPU-sekretariatet den 30 mars 2021. Vidare nominerades, som redan tidigare nämnts, ledamöter från såväl riksdagens miljö- och jordbruksutskott som näringsutskottet redan den 6 februari 2020 för att delta i det första respektive andra utskottets arbete under den 142:a församlingen. Från miljö- och jordbruksutskottet nominerades Marlene Burwick (S) och från näringsutskottet/utrikesutskottet Helena Antoni (M).

Den svenska delegationen var följaktligen sammanfattningsvis mycket grundlig och aktiv i dialogen såväl internt inom riksdagen som externt med experter och med sina nordiska och europeiska kollegor i sina förberedelser för den digitala 142:a församlingen.

Svenskt deltagande i utskottsarbetet inför IPU-församlingen

IPU:s 142:a församling den 24–27 maj föregicks sedan av en rad utskottsmöten redan från slutet av april. Den svenska delegationens ordförande, Cecilia Widegren (M), och Marlene Burwick (S), som alltså nominerats av miljö- och jordbruksutskottet för att ingå i delegationen under församlingen, bevakade tillsammans arbetet i första utskottet för internationell fred och säkerhet. Under överläggningarna i utskottet om kopplingen mellan klimatförändringar och internationell fred och säkerhet underströk man från svensk sida den mycket påtagliga betydelsen av dessa samband, detta medan andra delegationer från bl.a. Indien, Kina och Ryssland starkt ifrågasatte att det var legitimt att koppla samman klimatförändringar och internationell fred och säkerhet. Försvaret av sambanden mellan klimatförändringar och internationell fred och säkerhet i det första utskottet kom till stor del från den västeuropeiska gruppen, den så kallade 12-plus-gruppens företrädare. Delegationens ordförande, Cecilia Widegren (M), utsågs sedan till att representera denna regionala grupp på 47 länder tillsammans med en fransk ledamot, Robert del Picchia, i dessa överläggningar i ett särskilt arbetsutskott, som hade till uppgift att ta fram ett konsoliderat resolutionsutkast. Resultatet av veckors överläggningar om 130 ändringsförslag som hade delats av 60 olika medlemsparlament, blev sedan, bland annat, att merparten av de ändringsförslag som den svenska delegationen hade tagit fram i samarbete med Sipri godkändes. Flera medlemsparlament ifrågasatte emellertid under mötet i arbetsutskottet den 22 april själva kärnan av resolutionen om kopplingarna mellan internationell fred och säkerhet och klimatförändringar, framför allt delegationerna från parlamenten från Indien och Iran.

Widegren försvarade därför under mötet i arbetsutskottet denna koppling. Widegren betonade vidare att grundläggande mänskliga behov som tillgång till vatten och mat kunde hotas av klimatförändringar och försvarade därmed också resolutionens koppling mellan mänskliga rättigheter, klimatförändringar och internationell fred och säkerhet. Dessa samband kom senare att vidmakthållas i resolutionstexten, men delegationerna från Indiens och Irans parlament kom dock att reservera sig mot dessa båda artiklar som särskilt uttryckte stöd för dessa holistiska kopplingar mellan internationell fred och säkerhet, mänskliga rättigheter och klimatförändringar. Resolutionen antogs således i sin helhet med bara enstaka reservationer, och Widegren fick också i uppdrag att fungera som föredragande för resolutionen i såväl utskottet som under IPU:s generalförsamling. Widegren valdes också inom ramen för första utskottet till att ta fram ett nytt resolutionsförslag om framtida konfliktlösning och fredsprocesser i en process som hon kommer att leda fram till mars 2022 och den

planerade 144:e församlingen på Bali, Indonesien, tillsammans med talman Bagbin från Ghana.

Även i det andra utskottet för hållbarhetsfrågor fick den svenska delegationen gott genomslag för sina inspel. Det andra utskottet bevakades av Eva Lindh (S) och Helena Antoni (M), som hade nominerats av näringsutskottet för att ingå i IPU-delegationen under 142:a församlingen.

I sitt anförande till det andra utskottet betonade Antoni vikten av att fokusera på hur konsumenterna kan styra produktionen i en mer hållbar riktning. Hon pekade i detta sammanhang på hur konsumenterna i dag i allt högre grad efterfrågar produkter som är tillverkade på ett hållbart sätt och dessutom är beredda att betala mer för detta. Återanvändning är en avgörande faktor inte bara för planetens överlevnad utan också för ekonomisk tillväxt. Det är i detta sammanhang parlamentarikerens roll att verka för ett nytt tänkande och ett nytt förhållningssätt till tillgång, efterfrågan och tillväxt, slog hon fast.

Det tredje utskottet för demokrati och mänskliga rättigheter bevakades av Dag Larsson (S) och Ulrika Heindorff (M), och under församlingen blev även Larsson invald i detta utskotts presidium. Mattias Karlsson (SD) följde arbetet i det fjärde utskottet för FN-frågor, där ledamöterna bland annat var engagerade i en diskussion om dagordningen från FN 75 för att leverera inspel till en större rapport från FN:s generalsekreterare, som sedan publicerades under sommaren 2021. Slutligen deltog även Cecilia Widegren (M), Eva Lindh (S) och Ulrika Heindorff (M) i överläggningarna i IPU:s forum för kvinnliga parlamentariker.

Situationen i Venezuela, Myanmar och IPU:s budget bland frågorna på dagordningen i styrande rådet

Under våren diskuterades flera svåra övervägningar inom IPU:s verkställande utskott (exekutivkommitté) om olika parlaments status och ställning i länder där deras legitimitet ifrågasätts, som exempelvis i Venezuela och Myanmar. Verkställande utskottet har det högsta ansvaret inom organisationen och består av 15 valda parlamentariker representerande 179 länder. Cecilia Widegren (M), den svenska delegationens ordförande, blev invald i verkställande utskottet under hösten 2019 och ansvarar inför den geografiska gruppen, som består av 47 länder i Norden, Europa, Nordamerika, Australien och Nya Zeeland.

Under ett sammanträde i verkställande utskottet i februari 2021 lanserade Widegren ett svenskt initiativ om att tillsätta en undersökningskommission för att säkerställa att valet 2020 hade gått rätt till i Venezuela från ett juridiskt perspektiv och för att inleda en dialog med företrädare från såväl parlamentet som valdes 2015 som parlamentet som valdes 2020. Detta svenska initiativ fick stöd av verkställande utskottet och godkändes sedan av styrande rådet den 24 maj under IPU-församlingen. Undersökningskommissionen genomförde sedan sin resa till Caracas den 24–27 augusti. Kommissionen utgjordes av medlemmar från verkställande utskottet och IPU:s utskott för parlamentarikers mänskliga rättigheter (som på så sätt fick till en dialog på plats i Venezuela för

första gången sedan 2013). Mot bakgrund av den information som sedan inhämtades under besöket och med tanke på den mycket snabbt försämrade humanitära situationen i landet och de många hoten mot de demokratiska institutionerna i Venezuela, ansåg kommissionen att det var ytterst angeläget med ett brett nationellt ansvarstagande från de berörda parterna för att förbättra den svåra situationen i landet. Det var därför angeläget för samtliga aktörer i Venezuela att komma ur sina ideologiska skyttegravar och arbeta hand i hand för att bygga en ny social pakt, som bör komma till stånd genom ett brett deltagande, fredliga medel, utan utländsk inblandning och i linje med landets internationella åtaganden om mänskliga rättigheter. Angående Venezuelas parlaments deltagande inom IPU rekommenderade undersökningskommissionen att varken nationalförsamlingen 2015 (dess konstitutionella mandat har löpt ut) eller 2020 års församling (som har valts utanför tillämplig nationell lag) skulle kunna erkännas som ett fullvärdigt parlament i IPU. Undersökningskommissionen rekommenderade emellertid att man tillåter Venezuelas deltagande i IPU:s 143:e församling och i framtida IPU-aktiviteter och evenemang. Ett sådant deltagande skulle kunna ta formen av en gemensam delegation bestående av lika många parlamentariker valda 2015 och 2020, som utses av talmannen för varje församling, under förutsättning att alla delegater kan resa fritt och återvända till Venezuela utan att drabbas av repressalier för att ha samarbetat med IPU. Avslutningsvis föredrog Widegren, som ordförande i IPU:s underkommitté för finansfrågor, organisationens budget samma dag för styrande rådet och kunde då bland annat rapportera att 75 procent av medlemsavgifterna för organisationen redan hade betalats för 2021 trots pandemins många utmaningar för IPU:s medlemsparlament.

Rapport från Interparlamentariska unionens verkställande utskott och dess underkommitté för finansfrågor

Introduktion

Interparlamentariska unionens verkställande utskott (exekutivkommittén) höll åtta digitala möten (den 18 och 22 januari, den 8 februari, den 22 mars, den 9 och 19 april, den 19 och 20 maj 2021) som en del av sin 285:e session och ytterligare sex såväl digitala som fysiska möten som en del av sin 286:e session. Under den 286:a sessionen ägde mötena rum digitalt den 21 juli, 2, 9 och 17 november, och i hybridform i Madrid den 24 och 25 november. Mötena behandlade en rad olika ämnen, som exempelvis strävan efter ett universellt medlemskap inom organisationen och situationen i bland annat Venezuela och Myanmar. Dessa möten blev också en möjlighet för verkställande utskottet att ha en dialog med IPU:s nyvalde ordförande, Duarte Pacheco (Portugal), om dennes målsättningar för organisationen under sin treåriga mandatperiod. Slutligen låg mycket av fokus under dessa möten på förberedelser inför den

digitala församlingen den 24–27 maj. De fyra medlemmar i 12-plus-gruppen (som företräder 47 länder) som även sitter i verkställande utskottet är

- Laurence Fehlmann Rielle (Schweiz)
- Mladen Grujic (Serbien)
- IPU:s vice ordförande (med titeln president) David McGuinty (Kanada)
- Cecilia Widegren (Sverige).

Tillsammans representerar de den västeuropeiska regionen.

Denna rapport sammanfattar diskussioner och viktiga beslut som fattades under verkställande utskottets 285:e och 286:e sessioner och i dess underkommitté för finansfrågor.

Planering av IPU:s digitala 142:a församling, IPU:s strategi för 2022–2026 och frågor om medlemskap inom IPU på verkställande utskottets dagordning under dess 285:e session

I diskussionerna om att hålla en digital församling den 24–27 maj kom ordföranden för IPU:s underkommitté för finansfrågor, Cecilia Widegren (M), att spela en aktiv roll. Widegren framhöll att det var viktigt för IPU att fortsätta vara relevant som organisation. Det rådde därför inget tvivel om att IPU:s vårförsamling skulle hållas digitalt under de rådande omständigheterna under våren 2021 med en ständigt stigande global smittspridning av coronaviruset. Widegren framhöll emellertid samtidigt att pandemin troligtvis skulle komma att fortsätta under flera år och föreslog därför att organisationen även skulle undersöka möjligheter för framtida hybrid-sessioner. Widegren fick också bifall från sina kolleger inom det verkställande utskottet för denna ståndpunkt att man på längre sikt även skulle undersöka möjligheter till hybridmöten.

Widegren förordade också, som redan tidigare nämnts, en ledande roll för verkställande utskottet i utarbetandet av en ny strategi för organisationen för perioden 2022–2026. Även detta tillvägagångssätt vann stöd från de andra medlemmarna i verkställande utskottet, som därtill uppskattade idén om att ha en inkluderande process inom IPU som skulle innefatta inspel från hela organisationen, inklusive unga parlamentariker, kvinnliga parlamentariker och parlamentariker från alla medlemsparlament. Verkställande utskottet enades sedan i en tydlig arbetsfördelning för arbetet med den nya strategin med det yttersta ansvaret hos organisationens ordförande, Duarte Pacheco, för att leda processen. Med tanke på att denna revision av organisationens strategi var en så viktig uppgift, bestämde man vidare att arbetsgruppen bör bestå av medlemmarna i verkställande utskottet, då det var själva verkställande utskottets roll och syfte att tillhandahålla politiskt ledarskap. Samtidigt öppnades det för att det kan finnas grupper som arbetar under verkställande utskottet, såsom de geopolitiska grupperna, kvinnliga parlamentarikerforumet och forumet för unga parlamentariker. Widegren informerade därtill verkställande utskottet om att IPU:s underkommitté för finansfrågor särskilt hade prioriterat den nya strategin i budgeten.

Vidare diskuterades under januari hur IPU skulle kunna uppnå ett universellt medlemskap och återknyta USA till organisationen. Medlemmarna enades under mötet den 18 januari 2021 om att skicka ett gemensamt brev till representanhusets talman Nancy Pelosi. Detta brev följdes senare under våren av ett spanskt initiativ genom ett brev från samtliga talmän inom EU, som också skrevs under av riksdagens talman, Andreas Norlén. Vidare följde den svenska IPU-delegationen upp med den amerikanska ambassadören i Stockholm om dessa strävanden att återknyta USA till IPU. Detta ledde till ett möte med Matt Easter, chefen för den politiska avdelningen på den amerikanska ambassaden, den 11 november. Matt Easter erbjöd sig sedan under detta möte att följa upp frågan med sina berörda kontaktpersoner i Washington DC och betonade särskilt vikten av att ha en fortsatt dialog från såväl nordiska som västeuropeiska parlamentariker med såväl demokrater som republikaner i den amerikanska kongressen.

Den 8 februari lyfte Widegren som nämnts tidigare ett initiativ för att skicka en undersökningskommission till Venezuela. Bakgrunden var delvis de många frågetecken kring legitimiteten för valen till nationalförsamlingen i Venezuela den 6 december 2020 och delvis att utskottet för parlamentarikers mänskliga rättigheter inte hade getts tillgång att komma in i landet sedan 2013 trots upprepade påtryckningar. Widegren betonade vikten av att IPU inte skulle ta ett förhastat beslut i frågan utan rekommenderade i stället att skicka en undersökningskommission till landet för att avgöra om det nya parlamentet mötte de tre lagstadgade krav som krävs för medlemskap, inklusive kravet på att vara en lagstiftande församling i enlighet med de rådande lagarna i en suverän stat. Widegren betonade också att en juridisk expert borde åtfölja arbetsgruppen för att säkerställa att situationen betraktades från ett juridiskt snarare än ett politiskt perspektiv. Samma arbetsgrupp anmodades även att undersöka situationen med tillbörlig respekt för parlamentarikers mänskliga rättigheter. Vidare var utgångspunkten att undersökningskommissionen skulle kunna delta såväl i en dialog med institutionerna som med tidigare och sittande parlamentariker. Efter ett sådant besök skulle verkställande utskottet sedan ha möjlighet, mot bakgrund av undersökningskommissionens rapport efter resan, att ge en fullständigt underbyggd rekommendation till IPU:s styrande råd. Besöket skulle vara ett sätt att kombinera IPU:s kärnfrågor runt medlemskap med kärnfrågor runt mänskliga rättigheter. Arbetsgruppen skulle då också kunna lyfta en del av de farhågor som olika internationella observatörer som exempelvis FN, EU och organisationen av amerikanska stater (OAS) men även den regionala gruppen för Latinamerika inom IPU, GRULAC, hade lyft i anslutning till valen 2020. Som tidigare nämnts genomförde undersökningskommissionen sedan sin resa till Caracas den 24–27 augusti och presenterade sina slutsatser och rekommendationer för verkställande utskottet, men även sedan under IPU:s 143:e församling i Madrid den 26–30 november, vilket ledde till att en möjlighet öppnades för Venezuelas parlament att delta i IPU som observatör. Där emot kan inte Venezuelas parlament delta som fullgod medlem inom

organisationen på grund av de många frågetecknen som föreligger om parlamentets legitimitet.

IPU:s finansiella resultat för 2020

Under sitt anförande i IPU:s styrande råd den 25 maj om IPU:s finansiella resultat för 2020 betonade ordföranden för IPU:s underkommitté för finansfrågor, Cecilia Widegren (M), att det var absolut nödvändigt under dessa oförsäkrade tider för parlamentariker att enas genom den plattform som IPU erbjuder och att använda det viktiga och effektiva verktyg för dialog som organisationen utgör för att fastställa strategiska mål för en gynnsam framtid. Widegren framhöll även att en bra ekonomi för organisationen är viktigt som ytterligare ett verktyg för att öka organisationens relevans och effektivitet under de kommande åren. I vissa fall där ekonomiska svårigheter hade förhindrat att avgifter betalades i tid under 2020, hade organisationen utverkat individuella betalningsplaner med de berörda parlamenten mot bakgrund av deras omständigheter, vilket också visar organisationens engagemang med att arbeta mot målet om universellt medlemskap.

Trots effekterna av covid-19-pandemin hade de frivilliga bidragen till organisationen inte bara legat på en stabil nivå, utan de hade även ökat tack vare nyetablerade partnerskap och särskilt stöd till IPU:s arbete med FN:s nya hållbarhetsmål, klimatförändringar och jämställdhet.

Widegren underströk även att IPU:s underkommitté för finansfrågor hade sammanträtt regelbundet och att dess representanter från alla geopolitiska grupper var engagerade i dess arbete. Widegren tackade alla sina kollegor för deras ansträngningar med att ytterligare stärka IPU:s effektivitet och organisationens arbete med inkludering och tackade även det verkställande utskottet för att det fortsatte att ge underkommittén i uppdrag att granska de finansiella och övriga frågor som hänvisats till densamma. Redovisningen av IPU:s finansiella resultat som Widegren höll i IPU:s styrande råd föregicks av ett möte i IPU:s underkommitté för finansfrågor med IPU:s externa revisorer den 12 maj.

Rapport från IPU:s 143:e församling den 26–30 november

Den 24–28 november deltog den svenska delegationens ordförande Cecilia Widegren (M) i Interparlamentariska unionens 143:e församling som, då för första gången sedan den 141:a församlingen i Belgrad under oktober 2019, hölls i fysisk form i Madrid, Spanien. Församlingen ägde rum under värdskap av Cortes Generales, Spaniens parlament.

Planer fanns självfallet för ett fullskaligt deltagande av hela den svenska delegationen under den 143:e församlingen i Madrid den 26–30 november, men på grund av den inrikespolitiska situationen med flera avgörande

omröstningar i kammaren under denna period fick deltagandet från svensk sida begränsas till delegationens ordförande.

Vid det globala mötet valdes flera nyckelpersoner för organisationen, bland annat fick Eva Lindh (S) ett brett stöd för sin kandidatur för att ingå i presidiet för IPU:s ständiga utskott för FN-frågor. Budget för 2022 antogs, IPU:s fyra ständiga utskott sammanträdde och rapporter om bland annat kränkningar av mänskliga rättigheter för parlamentariker behandlades, och slutligen fattades beslut om framtida möten. Det var också andra gången som Cecilia Widegren (M) som ordförande för IPU:s underkommitté för finansfrågor föredrog och lämnade förslag till budget för organisationens 179 medlemsländer. Widegren deltog även i en expertutfrågning om fredsprocesser, då hon, som redan tidigare nämnts, tillsammans med Ghanas talman valts till medföredragande för att utarbeta ett resolutionsutkast inom IPU:s första utskott för fred och säkerhet om dessa frågor.

Deltagande i IPU:s 143:e församling i Madrid

Ledamöter från 117 länder, inklusive 44 talmän, deltog i denna första fysiska IPU-församling sedan 2019. Den 143:e IPU-församlingen var rekordhöga 38,2 procent av de deltagande parlamentsledamöterna kvinnor – vilket också tydligt visar på IPU:s decennier långa engagemang för jämställdhet och på den därav resulterande starka representationen av kvinnliga parlamentsledamöter under IPU-församlingarna. Omkring 25 procent av parlamentsledamöterna som deltog var därtill under 45 år, då IPU fortsätter att aktivt stödja ungdomars deltagande i politiken.

IPU ger dessutom tydliga incitament till IPU:s medlemsparlament att inkludera fler kvinnor och unga parlamentsledamöter genom att aktivt tilldela dessa ledamöter fler befogenheter och rättigheter under medlemsförsamlingarna, såsom längre talartider under församlingens debatter.

Det övergripande temat för församlingen var att diskutera samtida utmaningar för demokratin, som exempelvis att övervinna splittring och bygga gemenskap. IPU:s medlemsparlament antog även Madriddeklarationen under församlingen i Madrid, som efterfrågar ett nytt förhållningssätt till demokrati inom IPU:s medlemsparlament med ett förnyat engagemang för grundläggande demokratiska värderingar, delaktighet och problemlösning.

Det svenska huvudanförandet

I sitt huvudanförande betonade Cecilia Widegren (M) att demokrati är det styrelsesätt som bäst främjar fred, hållbar utveckling, rättsstatsprincipen och respekten för mänskliga rättigheter, som alla är grundpelare för ett demokratiskt samhälle. Widegren underströk vidare att demokrati, rättsstatsprincipen och respekt för mänskliga rättigheter bidrar till att utveckla de starkaste verktygen för att bekämpa aldrig tidigare skådade hot, som den pågående pandemin eller en ökad polarisering i våra samhällen. Widegren menade att det i slutändan

handlar om att bygga förtroende bland våra medborgare för deras valda representanter. Förtroende stärker sedan själva grundvalen för stabila och demokratiska samhällen. Widegren återkom också till betydelsen av dialog och ömsesidig respekt i en fungerade demokrati, där dialogen mellan regeringssidan och oppositionen inom nationella parlament är central. Widegren betonade därtill betydelsen av att vinna kampen om demokratin dag för dag och påminde om demokratins långa tradition i Sverige och om vikten av att arbeta för att säkerställa jämställda parlament, där den svenska riksdagen är ett föredöme med 45 procent kvinnliga ledamöter. Widegren underströk vidare hur fred och demokrati är sammanvävda i Sverige, ett land där dessutom rösträttsjubileet för närvarande uppmärksammas.

Förberedelser inför församlingen

IPU-församlingen i Madrid föregicks av flera förberedande möten i IPU:s regionala grupper för att förankra besluten, som sedan skulle fattas under den 143:e församlingen. De fem länderna i den nordiska gruppen sammanträdde såväl digitalt som fysiskt och enades bland annat om att gemensamt ställa sig bakom en gemensam kandidat till verkställande utskottet samt att stödja den finska kandidaturen för uppdraget som internrevisor inom IPU.

Styrande rådets beslut diskuterades och förankrades också under flera förmöten i den västeuropeiska värderingsgruppen, 12-plus-gruppen, som består av 47 länder (i Europa, Nordamerika, Australien och Nya Zeeland). I denna gruppering enades man bland annat om att stödja ett afrikanskt initiativ för att påskynda vaccinationstakten på den afrikanska kontinenten. Den svenska delegationens ordförande bidrog också i denna krets till en kompromiss med ett tyskt förslag till utkast för en särskilt brådskande resolution för hantering av migrationsfrågor, som bland annat lades fram mot bakgrund av situationen vid gränsen mellan Vitryssland och Polen. Resultatet blev nu i stället att Tyskland lyfte denna fråga som ett ämnesförslag inom IPU:s tredje utskott för demokrati och mänskliga rättigheter. Den svenska delegationen förankrade även i den nordiska gruppen de inspel som mottagits från riksdagens justitieukskott (JuU) för en resolution i det tredje utskottet för demokrati och mänskliga rättigheter. I sitt utlåtande till den svenska delegationen till IPU påminde JuU om att man dock, som alltid när det rör en fråga där alla i princip kan enas om nödvändigheten att vidta åtgärder mot avskyvärda handlingar, bör uppmärksamma vilka inskränkningar åtgärderna riskerar att innebära för andra fri- och rättigheter.

Sveriges uppdrag som rapportör i IPU:s första utskott för internationell fred och säkerhet

Som redan tidigare nämnts valdes delegationens ordförande, Cecilia Widegren (M), också inom ramen för första utskottet till att ta fram ett nytt resolutionsförslag om framtida konfliktlösning och fredsprocesser i en process som hon kommer att leda fram till mars 2022 och den planerade 144:e församlingen på

Bali, Indonesien, tillsammans med talman Bagbin från Ghana. Detta blev också startskottet för en omfattande dialog med en rad olika aktörer, som alla arbetar med konfliktlösning och fredsfrågor. Under den femte talmanskonferensen den 7–8 september i Wien hade Widegren därför bland annat möten med chefen för EU:s byrå för grundläggande rättigheter, Michael O’Flaherty, och med ambassadör Tuula Yrjölä som leder arbetet med OSSE:s center för förebyggande av konflikter och därtill fungerar som ställföreträdande chef på OSSE-sekretariatet i Wien.

Genom ett program i Oslo ordnat under värdskap av det norska Stortinget fick Widegren därtill möjlighet till möten med FN:s utvecklingsprogram Oslo Governance Center, norska centret för konfliktlösning och Nobelkommitténs sekreterare, Olav Njølstad, den 28 september. Tre tänkbara partnerorganisationer identifierades sedan i samarbete med IPU för arbetet med resolutionen: Interpeace, FN:s utvecklingsprogram och Sipri. Dessa organisationer deltog sedan i ett nordiskt seminarium under IPU:s presidents och generalsekreterares besök i Stockholm den 13 oktober.

Under seminariet betonade IPU:s generalsekreterare, Martin Chungong, att fredsprocesser måste vara långsiktiga och inkluderande. Kambodja från tidigt 1990-tal är ett avskräckande exempel där ett avtal förhandlades fram som sedan ingen följde. Ett annat exempel är Afghanistan där alla parter utom talibanerna bjöds in till förhandlingsbordet, och nu sitter åter talibanerna vid makten efter ett militärt maktövertagande. Detta understryker att alla måste vara med vid en fredsprocess, hur illa man än tycker om deras politik eller åsikter. En slutsats är att vi inte kan påtvinga någon vår typ av fred, utan att den måste bottna i den lokala kulturen.

Chungong framhöll vidare att IPU kan fungera som ett slags brobyggare som kan förena parlament och bygga fred. Parlamentet återspeglar ju den allmänna opinionen i högre grad än en regering. Det är ett av många skäl till att parlament är viktiga i en process av denna typ. Det gäller att inledningsvis finna den minsta gemensamma nämnaren och bygga på det som alla kan vara överens om, på det som förenar. Dessutom betonade han parlamentens roll som granskare av regeringsmakten över, inte minst, militärbudgetar.

IPU:s president, Duarte Pacheco, framhöll å sin sida att parlamentens uppgift bland annat är att förvandla resolutioner till konkreta lagar i respektive land, vilket är en utmaning när IPU består av 179 länder som inte alla är demokratiska. Detta är en utmaning och ett skäl till att resolutionstexter ibland kan uppfattas som onödigt vaga.

Interpeaces president Scott Weber pekade på att 57 bräckliga stater i dag inte kommer att kunna uppfylla FN:s nya hållbarhetsmål på grund av att de befinner sig i konflikt av ett eller annat slag. De har blivit ett slags offer för de fredsprocesser som de har underkastats, och det är därför angeläget att få med dessa stater också. Parlamentariker och parlament spelar här en viktig roll eftersom de är folkens yttersta representanter. Weber beklagade också att ju mer våldsamt en organisation är, desto mer välkomna blir de till förhandlingsbordet, vilket kan skicka en felaktig signal. Även andra organisationer som inte

brukar våld, till exempel kvinnoorganisationer, borde vara lika välkomna att förhandla.

Simon Finely, avdelningsdirektör för FN:s utvecklingsprogram, konstaterade att konfliktläget i Asien har förvärrats avsevärt sedan 2008. Maktvakuum (som till exempel i Libanon banade väg för Hizbollah), ojämlikhet, nya teknologier (hatbrott på sociala medier till exempel) – allt detta leder till fler och fler konflikter. Ömsesidigt förtroende och tillit är därför en bristvara globalt i dag.

Jannie Lilja från Sipri betonade också att konfliktnivån globalt dessvärre stiger och att det finns tre områden där parlament kan bidra till konfliktlösning: 1) som en mötesplats för dialog, även för minoriteter, 2) som den som har kontrollfunktion över bland annat säkerhetssektorn och 3) som en part med breda säkerhetsinsikter, inte bara gentemot den egna regeringen utan även för vad som gäller mjukare frågor som exempelvis sjukvård och miljö.

Heli Järvinen, delegationsledare från det finska parlamentet, pekade på den finska erfarenheten efter andra världskriget när landet var sargat och fattigt och hur Finland lyckades resa sig och bli ett välfärdsland. En del av förklaringen till detta var att även kvinnorna på ett tydligt sätt involverades i den fredsbyggande processen.

Cecilia Widegren (M) talade avslutningsvis om behovet av en verktygslåda (*tool kit*) som man kan förse parlamentariker med, så att de har något konkret att ta till när fred och säkerhet är hotad. Tanken är att denna verktygslåda ska kunna användas globalt.

Ett seminarium med Interpeace och Principles for Peace ägde sedan rum på fredagen den 28 november. Vidare deltog delegationens ordförande i Geneva Peace week den 1–5 november via länk.

Slutligen skedde ett förberedande möte på plats i Madrid inför expertutfrågningen den 28 november med Interpeace, IPU-sekretariatet och en företrädare för Ghanas talman Bagbin, parlamentsledamoten Dzifa Abla Gomashie, den 27 september för att enas om arbetsformer och tidtabell för resolutionsarbetet fram till IPU:s 144:e församling i Indonesien.

Expertutfrågning om fredsprocesser i IPU:s första utskott för internationell fred och säkerhet under IPU:s 143:e församling i Madrid

Under en expertutfrågning i Madrid den 28 oktober med Cecilia Widegren (M), ledamoten Dzifa Abla Gomashie från Ghana, Interpeace, företrädare för IPU-sekretariatet och ett sextiotal företrädare för IPU:s medlemsparlament betonade Widegren de många kopplingarna mellan fred och demokrati. Widegren konstaterade att det hittills aldrig riktigt har funnits två demokratier som stridit mot varandra i ett regelrätt krig. Detta är, fortsatte hon, en tydlig indikation på den starka kopplingen mellan demokrati och internationell fred och säkerhet. Så länge medborgarna känner att de kan ersätta sina ledare i fria och rättvisa val minskar risken dramatiskt att de deltar i väpnade konflikter.

Widegren påminde också om det svenska exemplet då Sverige gick från att vara ett av de fattigaste länderna i Europa 1860 till ett av de mest välmående länderna 1970. En viktig del av den ekonomiska omvandlingen var politiska reformer som gjorde det möjligt för vårt land att undvika intern oro och inbördeskrig under de tumultartade åren före första världskriget. Beslutet att införa allmän och lika rösträtt 1918 var ett viktigt steg mot ett mer inkluderande samhälle. Widegren betonade även den svenska traditionen av att arbeta över parti-gränserna inom ramen för olika beredningar. Hon bjöd också in IPU:s medlemsstater under expertutfrågningen till att komma med bidrag till resolutionen.

Finansordförandens arbete i underkommittén för finansfrågor

Under IPU:s 143:e församling antogs även organisationens budget. Den hade förberetts av IPU:s underkommitté för finansfrågor som nu för andra gången i organisationens historia leds av en svensk ledamot, delegationens ordförande Cecilia Widegren (M). I sitt anförande till församlingen betonade Widegren att budgeten för 2022 utgjorde ett balanserat budgetramverk med inkomster på totalt 18,0 miljoner schweiziska franc (CHF). På utgiftssidan fördelas medlen över IPU:s strategiska mål mot ett upplägg på ”40–40–20”. Detta innebär att 40 procent av de anslagna medlen kommer att riktas mot nationella parlament, 40 procent mot gemensamma parlamentariska åtgärder och 20 procent mot ett starkt och ansvarsfullt IPU.

Hon beskrev vidare hur budgeten var utformad för att möjliggöra övergången till det första året av ny strategi för IPU för 2022–2026 och genomföra de fem sammankopplade målen i enlighet med riktlinjer och beslut från IPU:s beslutande organ. Fokus på integration mellan olika program skulle understödjas av den fortsatta digitaliseringen av IPU och dess arbetsmetoder och av förbättringen av organisationens metoder för att mäta resultat och påverkan.

Widegren informerade även om att ingen ökning av medlemsavgifterna förväntades under 2022 – de kommer att ligga kvar på samma nivå som 2021. Widegren underströk emellertid samtidigt att eftersom IPU:s medlemsbidrag fortfarande ligger på 2007 års nivå, kommer medlemsstaterna att behöva ha förståelse för att så inte kan förbli fallet på obestämd framtid och att de därför bör vara beredda på en viss ökning av deras medlemsbidrag under de kommande åren.

Vidare informerade Widegren om att den frivilliga finansieringen av IPU förväntas att öka något under 2022, med några nya bidrag som redan erhållits eller förväntas att betalas ut snart (Sverige, Europeiska unionen, Kanada, Irland, Kina, Qatar, Förenade Arabemiraten med flera). 27 procent av inkomsterna för IPU kommer från frivilliga bidrag till organisationen. Widegren underströk betydelsen av att generera ny extern finansiering, men samtidigt behålla huvuddelen av intäkterna från medlemsstaternas bidrag för att på så sätt skydda organisationens oberoende.

Widegren betonade även underkommittén för finansfrågors aktiva roll i att förbereda 2022 års budget utifrån de strategiska mål som medlemmarna i

IPU:s verkställande utskott har enats runt. IPU:s underkommitté för finansfrågor har lett budgetprocessen under flera digitala möten och sedan noggrant granskat underlagen. Avslutningsvis betonade Widegren i sitt inlägg även att underkommittén för finansfrågor alltid kommer att göra sitt yttersta för att anpassa sig till nya förutsättningar och säkerställa att den interparlamentariska dialogen och samarbetet kan fortsätta, både fysiskt och virtuellt, för att främja multilateralism. Budgeten som föreslagits av IPU:s underkommitté för finansfrågor hade förberetts under Widegrens ledning under fyra möten den 26 augusti, 19 oktober, 27 oktober och 18 november. Budgeten antogs sedan av IPU:s styrande råd den 27 november i enlighet med rekommendationen från IPU:s underkommitté för finansfrågor.

Utskottet för parlamentarikers mänskliga rättigheter

Under sessionen lämnade utskottet för parlamentariskernas mänskliga rättigheter rekommendationer till IPU:s styrande råd. Utskottet undersöker klagomål som gäller kränkningar av parlamentarikers mänskliga rättigheter. Ärendena innefattade bland annat oppositionsledamöter, vars grundläggande rättigheter till yttrande-, församlings- och rörelsefrihet enligt uppgift har begränsats kraftigt i samband med val. Under församlingen i Madrid granskades bland annat fallen med dussintals parlamentsledamöter i riskzonen från Afghanistan och Myanmar, liksom andra länder, av IPU:s kommitté för parlamentarikers mänskliga rättigheter, det enda internationella organ som för övrigt har som enda uppdrag att stödja parlamentsledamöter i fara.

Den svenska delegationen

Den delegation som deltog vid församlingen i Madrid bestod av den svenska delegationens ordförande Cecilia Widegren (M).

Övriga IPU-möten

Under året har ledamöterna i delegationen, och även riksdagens talman Andreas Norlén, deltagit i olika koordinationsmöten och aktiviteter som bland annat föregick talmannens deltagande i den femte talmanskonferensen i Wien den 8 september, men även omfattade förberedelser för organisationens 142:a och 143:e församling, Cecilia Widegrens (M) deltagande i IPU:s verkställande utskott och dess underkommitté för finansfrågor. Nedan följer rapporter från dessa aktiviteter.

Nordiska möten och 12-plus-möten

Inom den nordiska IPU-kretsen finns ett väl fungerande samarbete inför, under och efter de två årliga församlingarna, och ledamöterna har vanligtvis två nordiska möten årligen för förberedande diskussioner. Syftet med dessa möten är

att lyfta gemensamma nordiska frågor som exempelvis Barents hav, säkerhetsfrågor och andra aktuella spörsmål som rör människors liv och hälsa i de nordiska länderna. Värdskapet för gruppens möten roterar årsvis mellan de nordiska delegationerna, och under 2021 har den finska IPU-delegationen stått värd för såväl flera digitala möten som ett fysiskt möte i Finland. Ett första nordiskt seminarium om coronahanteringen i de nordiska länderna hölls under finskt värdskap den 1 mars 2021. Vad kan vi lära av våra nordiska grannar när det gäller att bekämpa coronapandemin? Den frågan diskuterades när de nordiska ländernas delegationer till Interparlamentariska unionen (IPU) möttes digitalt för att utbyta erfarenheter inom detta område.

När pandemin slog till på allvar för ett år sedan valde de olika nordiska länderna olika strategier. För svenskt (och inledningsvis även för isländskt) vidkommande innebar det en mjukare och mindre repressiv linje, baserad på rekommendationer och information. Mycket snart visade det sig att antalet insjuknade per capita blev väsentligt högre i Sverige än i de övriga nordiska länderna, som valde en hårdare linje och valde att snabbt stänga ned sina samhällen i avsevärt högre grad.

– Då, i början av mars, visste egentligen ingen vilken strategi som var den bästa, sa Jörgen Grönnegård Christensen, professor emeritus vid Aarhus universitet och författare till en rapport som jämför de nordiska ländernas coronastrategier.

Han var en av många experter från Danmark, Sverige och Finland som deltog i mötet, där även parlamentariker från alla de fem nordiska länderna bidrog aktivt.

Gemensamt för samtliga länder var ambitionen att använda olika ekonomiska stödpaket för att upprätthålla ett fungerande samhälle och hålla sjukvården igång. I efterhand kan konstateras att behovet av intensivvård överskattades, vilket fick konsekvenser för andra patienter och att det i många fall, inte minst i Sverige, var de äldre som var den grupp som drabbades hårdast.

Mats Melin, ordförande i den svenska Coronakommissionen, ville inte gå in i detalj på hur den svenska strategin har fungerat eftersom han vill avvakta den slutgiltiga rapporten som kommissionen ska presentera i början av nästa år.

– Men jag kan säga att vår ambition att skydda de äldsta i samhället misslyckades. Nio av tio som dog i pandemin var över 70 år gamla. Vi borde ha gjort mer för denna grupp, det tog för lång tid, sa han.

Dag Larsson (S), vice ordförande i den svenska IPU-delegationen, pekade på konstitutionella problem som hindrade ett mer resolut agerande från svensk sida. Enligt grundlagen kan inte regeringen blanda sig i och stoppa beslut som olika expertmyndigheter, såsom Folkhälsomyndigheten, fattar.

Konflikten mellan experter å ena sidan och beslutsfattare å den andra är gammal, och inte sällan är det gamla politiska kulturer som avgör hur en akut kris hanteras.

– I Danmark är den här typen av konflikt något av en gammal tradition och Sverige skiljer ut sig i det här avseendet. I Danmark är det alltid politikerna som har det sista ordet, sa Jörgen Grønnegård Christensen.

Cecilia Widegren, ordförande i den svenska IPU-delegationen tillika ordförande i IPU:s underkommitté för finansfrågor och ledamot av verkställande utskottet för IPU, fick avsluta och summera seminariet. Hon konstaterade att Norden är en av de mest integrerade regionerna i världen som delar mycket historia, kultur, språk och samhällsutveckling, men i denna del har man valt olika strategier för att nå samma mål.

– Det är därför man ska dela erfarenheter och lära av grannar och vänner, både här och nu och inför framtiden. Förtroendevaldas viktigaste prioriteringar är invånarens trygghet och hälsa, därför är just samtal om framtida gemensamma strategier för pandemier viktiga att hålla gemensamt. Det kan gälla allt ifrån forskning och utveckling till gemensam beredskap. Även IPU har mycket att lära. Vi försöker vara ett föredöme för andra internationella organisationer, och när bara 3 procent av världens befolkning har vaccinerats finns det mycket jobb som återstår.

Ett nordiskt förmöte under värdskap av det finska Eduskunta ägde sedan rum den 19 maj inför IPU:s 142:a digitala församling. Ett betydande bidrag från detta nordiska möte var sedan ett brev som ställdes från de nordiska IPU-delegationerna till sina utrikesministrar och de respektive amerikanska ambassadörerna för att bidra till en strävan att återknyta den amerikanska kongressen till IPU. Detta skedde även mot bakgrund av ett brev som skickades från talmännen i EU-kretsen till det amerikanska underhusets talman Nancy Pelosi genom koordination av talman Schäuble i den tyska förbundsdagen efter den europeiska talmanskonferensen i Berlin den 10 maj. Denna fråga lyftes även under de digitala mötena i 12-plus-gruppen den 15 februari och den 21 maj. Detta sista möte i den västeuropeiska kretsen föregicks också av ett kort nordiskt avstämningsmöte under det finska ordförandeskapet, där såväl Cecilia Widegren (M) som Dag Larsson (S) deltog. Slutligen under mötena den 23 och 26 april skedde också en samordning och koordination av vakanser inför IPU:s 142:a församling, och delegationens vice ordförande fick stöd från denna regionala gruppering för sin kandidatur som medlem i presidiet för IPU:s tredje utskott för demokrati och mänskliga rättigheter. Denna kandidatur blev sedan bekräftad av IPU:s styrande råds möte den 25 maj.

Vidare föregicks IPU-församlingen i Madrid av möten i såväl nordisk som västeuropeisk krets. Ett nordiskt möte ägde rum den 22–24 september i Helsingfors och Rantisalmi, där en gemensam strategi togs fram avseende vakanser för lediga uppdrag och den resolutionen i IPU:s tredje utskott för demokrati och mänskliga rättigheter som sedan förväntades bli antagen under församlingen i Madrid. Vidare diskuterades möjligheten att från nordiskt håll ytterligare främja MR-frågor inom IPU och särskilt då inkluderingen av hbtqi-plus-frågor inom organisationen. Det nordiska mötet följdes sedan av en rad digitala möten inom den så kallade 12-plus-gruppen. Den 12 oktober ägde ett styrgruppsmöte inom 12-plus-gruppen rum, där delegationens ordförande

deltog. Vidare ägde möten inom 12-plus-gruppen rum den 15 november och den 25 november, där delegationens ordförande föredrog IPU:s budgetprioriteringar för 2022, men även arbetet med IPU:s nya strategi inom IPU:s verkställande utskott. Under ett möte i 12-plus-gruppen den 22 november fick Eva Lindh (S) gruppens stöd för ett uppdrag som medlem i presidiet för IPU:s utskott för FN-frågor som sedan bekräftades under styrande rådets möten under den 143:e IPU-församlingen den 26–30 november i Madrid. Detta möte i 12-plus-gruppen föregicks också av ett nordiskt digitalt möte den 22 november, där frågor inför församlingen och om gemensamma kandidater till uppdrag inom IPU avhandlades.

Bilaterala möten

Den 3 februari hölls ett bilateralt möte med den svenska delegationen till IPU och Orlando Ramón Ortega Quevedo, tillförordnad chargé d'affaires från Venezuela, om IPU-rapporten från utskottet för parlamentarikers mänskliga rättigheter om bland annat kränkningar av parlamentarikers rättigheter i Venezuela.

Samma dag, den 3 februari, hölls även ett bilateralt möte med H.E. Dr. Willibrod Slaa, Tanzanias ambassadör, om IPU-rapporten från utskottet för parlamentarikers mänskliga rättigheter om bland annat kränkningar av parlamentarikers rättigheter i Tanzania.

Den 9 april höll den svenska delegationen till IPU under ledning av förste vice talman, Åsa Lindestam (S), ett bilateralt möte med företrädare för Qatars Shoura Council. Från svensk sida deltog Åsa Lindestam (S), Cecilia Widegren (M), Eva Lindh (S), Ann-Britt Åsebol (M) och Linda Lindberg (SD). Ann-Britt Åsebol (M) och Linda Lindberg (SD) hade bjudits in från den svenska delegationen till IPU för att delta i detta möte. Från Qatar deltog Shaika Al-Khater och Hend Al-Muftah. Bakgrunden till mötet var parlamentsval som sedan ägde rum i oktober 2021. Före valet var bara fyra av 35 ledamöter kvinnor och målsättningen var sedan att den andelen skulle öka efter valet.

Cecilia Widegren (M) uppmuntrade under detta möte till ökat kvinnligt engagemang i Qatars politiska liv och betonade att mötet med väljarna och den politiska dialogen inte får inskränka sig enbart till valrörelsen utan är en process som måste pågå kontinuerligt. Förberedelser inför valet blir därför lika viktiga som själva valet. Widegren är själv en principiell motståndare till kvotering till politiska poster, men kunde möjligen tänka sig att det kan fungera i ett land som Qatar inledningsvis.

Åsa Lindestam (S) betonade vikten av utbildning i en demokrati och att om man vill öka den kvinnliga representationen är det viktigt att närma sig de kvinnliga väljarna, exempelvis genom att ta kontakt med organisationer där kvinnor är aktiva. Inte minst viktigt är att de kvinnor som kandiderar i valet får tillfälle att presentera sig själva och visa upp sina kompetenser.

Ann-Britt Åsebol (M) varnade för att demokrati tar tid att genomföra och att det kan gå långsamt till en början. Tålmod kommer att behövas. Även

Linda Lindberg (SD) betonade att demokratin ska vara levande hela tiden, inte bara när det drar ihop sig till val.

Hend Al-Mufta, som är en av fyra kvinnor i Qatars parlament, påpekade att landet har en hög utbildningsnivå och att en majoritet av studenterna som tar examen vid landets universitet är kvinnor. Kvinnor utgör också en stor del av landets utrikesförvaltning. Utvecklingen har gått ganska fort, med tanke på att det var så sent som 1999 som kvinnor tog plats i regionala styrande församlingar. Utvecklingen för kvinnors politiska inflytande i Qatar går åt rätt håll, slog hon fast.

Kvinnors situation och möjligheter till ökat politiskt inflytande kom att prägla huvuddelen av det timslånga samtalet, men även en del andra frågor togs också upp, såsom rättigheter för gästarbetare och inspektioner av arbetsplatser som sker bland annat med hjälp av svenskt bistånd. Enligt Qatars företrädare hade situationen för gästarbetare i landet förbättrats. Sociala rättigheter, liksom mänskliga rättigheter och kvinnors rättigheter går hand i hand.

Onsdagen den 20 oktober ägde ett möte mellan den svenska delegationen till IPU och Sipris ordförande Jan Eliasson rum inför det svenska rapportörskapet inom temat ”En omvärderad och omformad strategi för fredsprocesserna i syfte att främja varaktig fred”.

Samma dag, den 20 oktober, hölls även på riksdagen ett möte mellan den svenska delegationen till IPU och Matt Easter, chef för den politiska avdelningen på amerikanska ambassaden, angående de aktuella ansträngningarna att återsluta USA till IPU.

Under IPU-församlingen i Madrid den 26–30 november träffade även delegationens ordförande, Cecilia Widegren (M), företrädare för Rwandas parlament (den 26 november). Samtalen kretsade kring den planerade IPU-församlingen där på hösten 2022. Den 27 november träffade Widegren sedan företrädare för Ghanas parlament. Samtalen handlade om samarbetet mellan Sverige och Ghana angående det gemensamma resolutionsutkastet i IPU:s första utskott för internationell fred och säkerhet. Slutligen ägde flera informella möten rum inom ramen för IPU:s generalförsamling, bland annat med företrädare för Shura Council från Qatar för att följa upp valen i Qatar, där Widegren hade deltagit som observatör tidigare under oktober månad.

Den 15 december ägde ett möte med Anna Wieslander från Atlantic Council rum med den svenska delegationen till IPU. Inför en för delegationen planerad nordisk resa till Washington DC och New York under februari 2022 framhöll hon följande:

- USA är fortfarande ett djupt splittrat land, men i synen på Kina är enigheten stor: Kina ses främst som en utmanare och som en konkurrent, inte som en partner.
- En transatlantisk länk till Västeuropa ses som central nu när världen tycks delas upp i auktoritära respektive demokratiskt sinnade länder. EU och Nato ses därför som positivt från amerikansk sida. Det är viktigt att från svensk sida betona partnerskapet med Nato och var vi står värderingsmässigt.

Interparlamentariska unionens femte globala talmansmöte

Interparlamentariska unionens femte globala talmansmöte hölls den 7–8 september 2021. Talmän från IPU:s medlemsparlament samlades i Wien, Österrike under dessa dagar för det första stora fysiska internationella parlamentariska mötet på över 18 månader. Den femte världskonferensen för talmän samlade närmare 100 talmän från cirka 115 nationella parlament samt ledare från över ett dussin regionala och andra parlamentariska organisationer.

Vid konferensen, som anordnades av det österrikiska parlamentet i samarbete med FN, antog parlamentets talmän en högnivådeklaration om parlamentariskt ledarskap för en mer effektiv multilateralism som resulterar i fred och hållbar utveckling för såväl människorna som planeten.

Deklarationen underströk vikten av internationell solidaritet och samarbete mellan parlamenten i arbetet med återhämtning från coronapandemin. Vidare underströks vikten av att upprätthålla rättsstatsprincipen, demokratiska principer och universella mänskliga rättigheter. Slutligen betonades att återhämtningen bör vara inkluderande, hållbar och grön och innefatta innovativa lösningar på klimatkrisen.

Men arbetet med att ta fram en gemensam slutdeklaration krävde också en hel del arbete och förberedelser. Efter omfattande dialog och konsultation valde flera länder, bland dem Sverige och Tyskland, att reservera sig mot vissa formuleringar. I Sveriges och Tysklands fall vände man sig särskilt emot ett ordval som inte var i enlighet med de existerande etablerade termerna avseende frågor som rör de mänskliga rättigheterna och internationell rätt. Vidare eftersträvades ett positivt ordval angående åtgärder för att göra tillgången till coronavaccin mer universell samt att respektera Världshälsoorganisationens definition av ”Long COVID”.

Skälet till reservationerna var, bland annat, att Sverige historiskt har eftersträvat att man använder internationellt vedertagna termer som exempelvis ”mänskliga rättigheter” och ”internationell rätt” i dessa sammanhang. En förhoppning var att övriga nordiska och eventuellt också baltiska länder skulle ställa sig bakom den svenska reservationen, men det visade sig bli omöjligt av tidsskäl.

Under konferensen fick även talmannen i uppdrag att moderera en debatt om nationella parlaments roll inom det internationella systemet och då framför allt i förhållande till FN. Bakgrunden till panelen var att under de senaste tjugo åren har nationella parlament, och IPU som företrädare för 179 medlemsparlament, vunnit erkännande i FN som en legitim motsvarighet till samarbetet som sker på regeringssidan, och parlamentariker deltar i allt större utsträckning i FN-processer. Det är icke desto mindre fortfarande en lång väg kvar innan parlamenten blir en röst att räkna med i FN. Panelen övervägde därför de praktiska tillvägagångssätten och de politiska förändringar som skulle krävas för att fördjupa rollen och inflytandet för parlamenten i FN ytterligare.

I paneldebatten deltog från Irland talmannen för det irländska parlamentet, Seán Ó Fearghail. Vidare deltog från Uruguay senatens president Beatriz Armigón. Därtill deltog experter i paneldebatten som exempelvis professor

Nico Shrijver från Leiden University, ledamot av Institutet för internationell rätt, tidigare nederländsk parlamentsledamot och medlem av IPU:s arbetsgrupp för samarbete med FN och slutligen även ambassadör Kjersti E Andersen, Norges ständiga representant vid FN i Wien.

I sitt inledningsanförande talade talman Andreas Norlén om nationella parlament och global styrning och betonade att en central uppgift för parlamentet är att granska och utvärdera regeringens beslut och politik på nationell nivå. I Sveriges fall gäller detta även regeringens agerande, förhandlingar och beslutsfattande på regional nivå inom Europeiska unionen.

Vidare skickade talmannen med flera frågor till dem som deltog i paneldebatten: ”Men hur gör vi detta på global nivå? Hur kan parlament vara en del av den multinationella dimensionen av beslutsfattande och politik? Hur kan parlamenten effektivt påverka sina respektive regeringars ståndpunkter i FN?”

Talmannen konstaterade även att IPU har en permanent observatör vid FN:s generalförsamling, organiserar gemensamma utfrågningar med FN:s generalförsamling och tillhandahåller ett parallellt parlamentariskt forum till FN:s kvinnokommission och andra FN-organ. Detta är viktiga sätt, enligt min åsikt, menade talmannen, att föra folkets röst, genom deras valda representanter, till FN.

Talmannen pekade sedan på att denna panel kommer att ta upp framtidsfrågor som var man önskar att denna relation ska ta vägen och, kanske viktigast av allt, vad man önskar att FN ska göra?

Han betonade slutligen att det övergripande målet för världens parlamentarikar och för de multilaterala organisationerna som FN utgör, trots allt blir att främja fred och hållbar utveckling. Inläggen under den välbesökta paneldebatten kom sedan att spegla den mångfald av synsätt och åsikter som finns inom IPU när det gäller dessa frågor.

Inom ramen för talmanskonferensen hade även talmannen möjlighet att delta i en workshop om demokratifrågor med österrikiska barn och ungdomar som organiserades av det österrikiska parlamentet. Frågorna som lyftes var bland annat vad som är viktigt i en demokrati, rollen som parlamentet har i en demokrati, samt hur barn och ungdomar kan delta i politiken.

Vidare organiserades bilaterala möten med talmännen från Armenien och Georgien.

Slutligen organiserades parallellt med talmanskonferensen ett bilateralt program för IPU-delegationens ordförande, Cecilia Widegren (M), i samarbete med IPU:s företrädare i Wien. Som tidigare nämnts hade Widegren bland annat möten med chefen för EU:s byrå för grundläggande rättigheter, Michael O’Flaherty, och med ambassadör Tuula Yrjölä som leder arbetet med OSSE:s center för förebyggande av konflikter och därtill fungerar som ställföreträdande chef på OSSE-sekretariatet i Wien. Widegrens bilaterala möten i Wien skedde framför allt mot bakgrund av hennes uppdrag som rapportör för en resolution om en omvärderad och omformad strategi för fredsprocesserna i syfte att främja varaktig fred.

Besök på riksdagen av IPU:s president och generalsekreterare

Den 12–13 oktober besökte IPU:s president, Duarte Pacheco, och IPU:s generalsekreterare, Martin Chungong, riksdagen. Besöket skedde mot bakgrund av en inbjudan från den svenska delegationen till IPU. Under besöket på riksdagen skedde även ett möte med Sida. Sidas programstöd till IPU går ut vid årsskiftet 2021/2022 och Sida hade därför ställt sig positiva till ett möte under detta Stockholmsbesök av IPU:s högsta företrädare (vänligen se detaljer om detta möte med Sida nedan under avsnittet om Sida). Vidare organiserades ett seminarium med IPU:s generalsekreterare och president, inbjudna ledamöter från de nordiska IPU-delegationerna, företrädare för Interpeace, Sipri och UN Governance Centre i Oslo, ledamöter från riksdagen och andra nordiska parlament om ett resolutionsutkast om fredsprocesser som Sverige har fått ansvar för under IPU:s 143:e och 144:e församlingar (vänligen se detaljer om seminariet under avsnittet om förberedelserna inför IPU:s 143:e församling i Madrid). Förste vice talman Åsa Lindestam (S) stod dessutom värd för ett möte den 12 oktober, där förutom delegationen och utrikesutskottets presidium även chefen för UD:s FN-enhet deltog för att fortsätta dialogen om samarbetet mellan FN och IPU, som inleddes under den förberedande briefingen om detta ämne inför talmannens deltagande som moderator i en panel om samspelet mellan FN och IPU under den femte globala talmanskonferensen i Wien den 8 september. Detta deltagande av talmannen i denna panel skildras mer i detalj i avsnittet om Interparlamentariska unionens femte globala talmansmöte.

Möten med Sida

Under året hölls även möten med den svenska delegationen till IPU och biståndsmyndigheten Sida den 9 juni och den 13 oktober, då Sida är en av de största bidragsgivarna till IPU. Sida har under de två senaste avtalsperioderna gett en form av programstöd tillsammans med andra givare (institutionella, multilaterala och civilsamhällesaktörer) till ett antal av IPU:s strategiska mål. Sidas bidrag för perioden 2019–2021 innebär att myndigheten står för nästan 10 procent av unionens totala budget, med satsningar på följande målområden:

- stärka parlament
- förespråka och främja jämställdhet
- förespråka och skydda mänskliga rättigheter
- bidra till fredsbyggande, konfliktförebyggande och mänsklig säkerhet
- bidra till unga människors representation och inflytande i parlament
- bygga parlamentariskt stöd för de globala utvecklingsmålen med särskilt fokus på hälsa och klimat.

Sida överväger nu ytterligare långtidstöd till IPU, då den nuvarande avtalsperioden löper ut i slutet på 2021. Eftersom ytterst få organisationer är engagerade i arbetet med att stärka parlamentarismen internationellt är Sida positivt till att stödja den här typen av initiativ i framtiden, men också på grund av en rad andra unika fördelar med IPU inklusive dess unika sammansättning och

mandat. Ett slutgiltigt beslut om Sidas finansiering för IPU:s nästa programperiod väntas fattas under första kvartalet 2022, i god tid före det svenska riksdagsvalet i september. Det var mot den bakgrunden som ett möte organiserades med företrädare för Sida och IPU:s president och generalsekreterare under deras Sverigebesök den 13 oktober. Mötet blev bland annat ett tillfälle att reflektera över hur demokrati som styrelseskick utmanas på många håll runt om i världen. Från Sidas håll noterade man det oroande faktumet att antalet auktoritära länder globalt växer. I överensstämmelse med denna trend finns det även ett ökande antal människor som visar misstro mot det demokratiska samhället, såsom vaccinmotståndare och personer som är engagerade i att ta fram och sprida falska nyheter. Sida nämnde vidare att globalt bara 0,06 procent av den globala BNP:n ägnas åt politiskt partistöd, enligt OECD.

Den globala nedgången för demokratin under de senaste 10 åren har varit brant och fortsatte under 2020, särskilt i Asien-Stillahavsområdet, Centralasien, Östeuropa och Latinamerika. Den demokratiska nivån som en genomsnittlig global medborgare åtnjuter 2020 är nere på nivåer som senast noterades runt 1990. Valautokrati är fortfarande den vanligaste regimtypen. Tillsammans med slutna autokratiska stater utgör de sammanlagt 87 stater och hem för 68 procent av världens befolkning. Världens största demokrati förvandlades till en valautokrati: Indien med 1,37 miljarder medborgare. Liberala demokratier har minskat under det senaste decenniet från 41 länder till 32, med en befolkningsandel på endast 14 procent. Den ”tredje vägen av autokratisering” accelererar och uppslukar nu 25 länder och 34 procent av världens befolkning (2,6 miljarder). Under de senaste tio åren har antalet demokratiserade länder minskat med nästan hälften till 16, med bara 4 procent av världens befolkning.

Flera G20-nationer som Brasilien, Indien och Turkiet tillhör de tio länder där situationen har försämrats kraftigast. Polen tar en tveksam förstaplats och tre nya nationer ansluter sig till denna grupp: Benin, Bolivia och Mauritius. Autokratisering följer vanligtvis ett liknande mönster. Regeringar attackerar först medierna och det civila samhället och polariserar samhällen genom att rasera respekten för sina politiska motståndare och sprida falsk information, bara för att sedan undergräva formella institutioner. Å andra sidan pågår demokratisering fortfarande, men små länder dominerar denna trend. Fyra länder bland de tio som gjorde de främsta framstegen förvandlades till nya demokratier under de senaste tio åren. Tunisien och Armenien är de två bäst presterande och Sydkorea och Ecuador återuppstår efter en period av nedgång.

Cecilia Widegren (M) nämnde avslutningsvis under mötet att Kina blir mer och mer aktivt i frågor som är relaterade till klimatförändringarna inom IPU. Med tanke på de finansiella muskler som Kina har, är det av stort intresse att följa denna utveckling. Det är av stor vikt att IPU vidmakthåller sitt oberoende, menade Widegren.

Ostasienseminarier

Enligt beslut på ett delegationsmöte den 17 september 2019 kommer den svenska IPU-delegationen under den aktuella mandatperioden att arbeta strategiskt och fokusera på ett antal utvalda frågor. Delegationen har särskilt valt att fördjupa sig om Ostasien och relationerna med denna region, med särskilt fokus på jämställdhetsfrågor, mänskliga rättigheter och demokrati samt handel. Delegationen har därför organiserat ett antal seminarier under 2020 i både fysisk och digital form:

- Den 3 februari organiserades ett lunchsamtal digitalt med inriktning på relationen mellan Sverige/Europa och Ostasien med Helena Sångeland, Sveriges ambassadör till Kina och Gustav Lindström, Director of the EU Institute for Security Studies (EUISS) i Paris. Fokus för detta lunchsamtal var följande: Mot bakgrund av den nyttillträdda administrationen i USA, handelsrelationer mellan Europa, USA och Kina, samt säkerhet, politiska aspekter gällande teknikutveckling som till exempel 5G-utbyggnad, diskuterar vi relationer mellan Europa, Kina och USA framöver. Vilken syn har den nya amerikanska administrationen på teknikutveckling och säkerhetsutmaningar, handel och geopolitiska spänningar? Hur kommer detta att påverka relationer mellan USA, Ostasien och Europa och därmed Sverige? Vad kan Sverige göra för att stärka handelsrelationer, multilateralism och teknikutveckling?
- Den 10 mars ägde ett Ostasienseminarium om situationen i Myanmar rum med Frida Zaric, UD, Rangoon och Jenny Hedström, Försvarshögskolan. Fokus för detta lunchsamtal var följande: Militärkuppen i Myanmar i slutet av januari väcker många frågor. Militären har under lång tid haft en framskjuten position i landet och Myanmar har präglats av en maktkamp mellan militären å ena sidan och civila ledare med Aung San Suu Kyi å den andra. Hur stabil är landets nya regim? Hur kommer relationerna till Sverige, Kina och EU att se ut framöver?
- Samma dag ägde även en dragning för den svenska IPU-delegationen rum med fördjupning av UD:s analyschef Hans-Christian Hagman, UD: ”Risken för *Long COVID* och dess potentiella globala konsekvenser, samt kommentar om USA:s nya administrations prioriteringar, som även belyste situationen i Ostasien.”
- Den 5 maj ägde även ett Ostasienseminarium rum om relationen mellan Sverige/Europa och Ostasien/Kina och Taiwan med Henrik Bergquist, UD och Anna Michalski, UU/UI. Fokus för detta lunchsamtal var följande: En av de största orsakerna till geopolitiska spänningar i Ostasien är att Kina vid upprepade tillfällen har uttalat att det är ett kärnintresse att formellt införliva Taiwan i Folkrepubliken Kina. Liksom i Hongkong går man hårt åt den demokratiska utvecklingen och medborgerliga fri- och rättigheter. Efter kinesiska påtryckningar har Taiwan stängts ute från flera multilaterala organisationer. Öriket Taiwan har samtidigt hanterat covidpandemin på ett föredömligt sätt med få avlidna.

- Den 2 juni skedde även inom ramen för samma satsning på Ostasien dragning för delegationen med UD:s analyschef Hans-Christian Hagman om Indien och Kina.

Ostasienseminarierna modererades alla av delegationens ordförande och var genomgående välbesökta både av ledamöter och tjänstemän från riksdagen.

IPU:s skoldag den 28 april 2021

På grund av pandemin ägde skoldagen den 28 april rum digitalt med Olinsgymnasiet i Skara och Pro Civitas Privata Gymnasium i Helsingborg. En halv dags digitalt program organiserades sedan i samarbete med riksdagens enhet för besök, utbildning och evenemang, där eleverna förutom att delge den svenska IPU-delegationen sina presentationer även fick möjlighet till dialog med delegationens ledamöter om deras uppdrag inom IPU och därtill fick delta vid ett möte med riksdagens talman. Avsikten med stipendierna är att sprida information om det globala interparlamentariska samarbetet som riksdagen är engagerad i. Elevernas konkreta uppgift var att sammanställa en presentation om IPU:s historia, skildra organisationens största framgångar samt även skildra talmannens engagemang inom IPU samt den nuvarande svenska IPU-delegationen och dess arbete.

Den globala parlamentariska rapporten

Den globala parlamentariska rapporten produceras gemensamt av IPU och FN:s utvecklingsprogram (UNDP) och bygger på bidrag från parlament över hela världen. Rapporten analyserar de viktigaste frågorna som påverkar parlamentarisk praxis och identifierar aktuella trender och god praxis. Den erbjuder också olika politiska alternativ för parlaments svar på aktuella utmaningar.

Riksdagens förste vice talman, Åsa Lindestam (S), bjöds in av IPU att delta i en rådgivande referensgrupp om hur nationella parlament interagerar med allmänheten. Denna rådgivande referensgrupp utgjordes av experter och ledamöter. Deras roll var att komma med inspel på rapporten allteftersom olika kapitel blev klara. Mötena ägde generellt sett rum en gång i månaden under hela våren 2021 från januari till juni. Förste vice talmannen arbetade sedan med medarbetare från riksdagens kommunikationsavdelning (Sabine Dubreuil och Hanna Bergander) och med personal från RIK för att förbereda sina inlägg om riksdagens arbete i gruppen. Detta gav Lindestam möjlighet att dela inspel både om hur hon själv interagerar med väljare och allmänhet i sin egenskap av förste vice talman och ledamot och hur riksdagens kommunikationsavdelning arbetar för att nå ut med information om riksdagen till allmänheten. Lindestam delade sedan såväl skriftliga som muntliga inspel med arbetsgruppen. Bland sina inlägg till den rådgivande arbetsgruppen berättade förste vice talman även om de många sätten som riksdagen interagerar med väljarna, men också om utmaningarna med rollen som ledamot i interaktion med sina väljare (lojalitet mot partiet respektive väljarna). Vidare belyste Lindestam det fientliga och

negativa klimatet på sociala medier. Hon underströk också i arbetsgruppen den transparens som appliceras på riksdagens webbplats: Att man kan följa ledamöternas aktiviteter i närtid, det vill säga hur de röstar, vad de säger, webb-tv och så vidare. Förste vice talman betonade även de begränsade resurser som finns till förfogande för henne själv för att interagera med allmänheten. I egenkap av förste vice talman delar hon en sekreterare med de övriga vice talmännen, men har ingen övrig personal till sitt förfogande. Det finns bara tre chaufförer och bilar för hela riksdagen. Slutligen betonade Lindestam betydelsen av att ha kontakt med intressenter utanför riksdagen och att det var viktigt att få inspel från externa aktörer, så att besluten förankras i kontakter med olika grupper som är berörda av besluten.

Framåtblickande

Interparlamentariska unionen fortsätter sitt arbete för demokrati, mänskliga rättigheter, jämställdhetsfrågor och hållbarhetsfrågor. Inom ramen för demokratifrågor fortsätter IPU att aktivt prioritera att få in fler kvinnor och yngre ledamöter i politiska församlingar. Klimatfrågor kommer även fortsättningsvis att stå i fokus för organisationen.

Det svenska engagemanget i unionen är stort – Sverige fortsätter att ge ett starkt stöd i form av engagemang och arbete, men även genom Sidas förväntade fortsatta ekonomiska satsning och stöd till IPU.

Den svenska delegationen till IPU har som ambition att under mandatperioden på olika sätt fortsätta att arbeta aktivt med informationsspridning och att väcka debatt. Inom ramen för delegationens fastslagna strategi planeras bland annat att fortsätta organisera nya Ostasienseminarier och även utlysa stipendier för studenter som skriver om parlaments internationella samarbete när det gäller fredsprocesser. För svenskt vidkommande innebär Cecilia Widegrens (M) plats i verkställande utskottet och ordförandeskap i underkommittén för finansfrågor ökade möjligheter för riksdagen till insyn i och inflytande över unionens verksamhet. Vidare valdes delegationens ordförande, Cecilia Widegren (M), också inom ramen för första utskottet till att ta fram ett nytt resolutionsförslag om framtida konfliktlösning och fredsprocesser i en process som hon kommer att leda fram till mars 2022 och den planerade 144:e församlingen på Bali, Indonesien, tillsammans med talman Bagbin från Ghana. Slutligen valdes delegationens vice ordförande, Dag Larsson (S), in i presidiet för det tredje ständiga utskottet för demokrati och mänskliga rättigheter under den 142:a församlingen och Eva Lindh (S) in i presidiet för det fjärde ständiga utskottet för FN-frågor under den 143:e församlingen. Dessa uppdrag förväntas också erbjuda ytterligare tillfällen för de berörda ledamöterna att dela ett svenskt perspektiv inom organisationen inom dessa områden.

Delegationen ser fram emot att få fortsätta återsrapportera och debattera sitt arbete i riksdagens kammare.

Nyligen genomförda och kommande församlingsmöten

Den 141:a församlingen i Belgrad, Serbien, den 13–17 oktober 2019

Den 142:a digitala församlingen, den 26–30 maj 2021

Den 143:e församlingen i Madrid, Spanien, den 26–30 november 2021

Den 144:e församlingen i Despahsar, Indonesien, den 20–24 mars 2021

BILAGA I

Resolution antagen i IPU's första utskott under 142a församlingen

Inter-Parliamentary Union
For democracy. For everyone.

142nd IPU ASSEMBLY
Virtual session, 24-28 May 2021

Parliamentary strategies to strengthen peace and security against threats and conflicts resulting from climate-related disasters and their consequences

Resolution adopted by consensus by the 142nd Assembly
(Virtual session, 27 May 2021)*

The 142nd Assembly of the Inter-Parliamentary Union,

Recalling the 2015 Paris Agreement, including its goals to strengthen the global response to climate change and to enhance adaptive capacity, increase resilience and reduce vulnerability to climate change; the outcomes of the Climate Change Conferences in Marrakesh (COP 22), Bonn (COP 23), Katowice (COP 24) and Madrid (COP 25), emphasizing the appeal in the *Chile Madrid Time for Action* to elaborate and implement measures to avert, minimize and address the adverse impacts of climate change, as well as the IPU resolutions of the corresponding Parliamentary Meetings in Marrakesh, Bonn, Krakow, and Madrid,

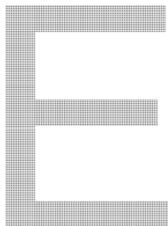
Recalling also the IPU resolutions *The role of parliaments in ensuring sustainable development through the management of natural resources, agricultural production and demographic change* (adopted at the 124th IPU Assembly, Panama, April 2011), *Towards risk-resilient development: Taking into consideration demographic trends and natural constraints* (adopted at the 130th IPU Assembly, Geneva, March 2014), *Sustaining peace as a vehicle for achieving sustainable development* (adopted at the 138th IPU Assembly, Geneva, March 2018), *Addressing climate change* (adopted at the 141st IPU Assembly, Belgrade, October 2019), and the Hanoi Declaration *The Sustainable Development Goals: Turning Words into Action* (adopted at the 132nd IPU Assembly, Hanoi, April 2015),

Guided by the UN 2030 Agenda for Sustainable Development and the Sustainable Development Goals (SDGs), which emphasize that climate policy, sustainable development, poverty reduction and universal peace are all inextricably linked,

Mindful of UN Security Council resolutions and UNSC Presidential Statements addressing the adverse effects of climate change on international stability, peace and security, such as UNSC resolutions 2349 (2017), 2408 (2018), 2423 (2018), 2429 (2018), 2431 (2018), 2457 (2019) and 2558 (2020), and appreciating the fact that the Security Council has repeatedly discussed the impact of climate change, including of climate-related disasters, on international peace and security,

Mindful also of UNSC resolutions 1325 (2000), 2467 (2019) and 2493 (2019) highlighting the impact on women of war, conflicts and displacement as well as strengthening the role of women in conflict management and women's involvement in peace and security issues; and of UNSC resolutions 2250 (2015), 2419 (2018) and 2535 (2020) highlighting the importance of increasing the representation of youth in decision-making on peace and security issues,

Recalling the 1996 UN Convention on the Protection and Use of Transboundary Watercourses and International Lakes and the 2015 *Sendai Framework for Disaster Risk Reduction 2015-2030*, which provide an important foundation for sustainable, low-carbon, resilient development,

#IPU142

- 2 -

Welcoming the international community's continuing engagement in numerous global initiatives to address climate change, such as the UN Climate Action Summit in September 2019, the Climate Ambition Summit in December 2020, and the Climate Adaptation Summit in January 2021, which have led to States' affirmation and extension of emission reduction targets, and have showcased the many opportunities for prevention, mitigation, resilience-building and adaptation through the contributions of national governments, provinces, cities and villages, business corporations, financial institutions and civil society,

Recalling the Universal Declaration of Human Rights as well as the International Covenants on Human Rights and other human rights agreements, and welcoming the discussion on climate change as a rapidly growing, global threat to human rights and to peace at the 42nd session of the Human Rights Council in September 2019,

Emphasizing the recommendations of the 2015 Agenda for the Protection of Cross-Border Displaced Persons in the Context of Disaster and Climate Change being implemented by the Platform on Disaster Displacement, which works towards strengthening the management of disaster displacement risks as well as addressing displacement and migration in the context of disasters and climate change,

Appreciating the contribution of the International Mechanism of Warsaw regarding climate-related losses and damages, their financing, technological transfer and capacity-building in developing countries particularly vulnerable to these adverse impacts, and, in particular, the recommendations of the Task Force on comprehensive approaches to avoid, minimize and manage climate-related displacement,

Aware that the world would face unprecedented challenges and irreversible processes, including the crossing of so-called tipping points, with a temperature rise beyond 1.5 degrees Celsius, as referred to in the 2018 special report of the Intergovernmental Panel on Climate Change,

Recalling that natural resources, such as water and land, shape billions of people's livelihoods, food security, well-being and identity, notably those of Indigenous peoples, and that, therefore, transparency, access to information, inclusive and meaningful public participation, in particular women's full, equal, and meaningful participation in all levels of decision-making, as well as dialogue and cooperation, especially with vulnerable and marginalized groups, are key to equitable and peaceful natural-resource management,

Concerned about the concrete and existential threat to humanity and human security caused by climate change, which adversely affects global peace and stability, and particularly about the severe consequences of sea level rise, drought, desertification, land degradation, changes to the fragile ecosystems of the polar regions, loss of infrastructure and biodiversity, food insecurity, an increasing scarcity of natural resources, including water, and non-economic loss and damages,

Reaffirming its concern about new and/or intensified displacement and migrant movements as climate phenomena increase and parts of the world become uninhabitable, as well as about their effects in particular on young people and their future, while aware that concerted action to mitigate and adapt to climate change and plan countries' development can significantly reduce the number of persons forced to migrate as concluded in the World Bank's 2018 Groundswell report,

Worried about the particular effects of climate change on individuals and groups in already vulnerable situations, mainly women and children, Indigenous peoples and communities, and people living with disabilities, as well as refugees and displaced people including internally displaced people; noting that people displaced for environmental reasons, by disasters or adverse effects of climate change, do not benefit per se from any official refugee status nor from international protection granted by the 1951 Refugee Convention; taking note, however, of the Human Rights Committee's view of 20 January 2020 that countries may not deport individuals who face climate change-induced conditions that violate the right of life,

Concerned that climate-related tensions and disasters may lead to heightened marginalization, discrimination and abuse, including an increase in sexual and gender-based violence perpetrated mainly against women and girls,

- 3 -

Aware of the adverse effect of climate change on existing economic, social and political inequalities as well as distributional conflicts throughout the world; highlighting that, through these negative impacts on human security, climate change increases already existing risks and discriminatory practices – especially when governance structures are already weak; recalling that the negative long-term implications of climate change may lead to an increase in political tensions, both within and beyond national borders; noting that fragile societies, including societies plagued by conflict, tend to have weaker adaptation capacities to climate change than others, and that they lack the capacity to contribute for their part to climate change mitigation effectively,

Concerned that these and other human security impacts such as heightened food and water insecurity may exacerbate existing and create additional risks to national, regional and international security, and that the most vulnerable and marginalized peoples and parts of the world are particularly hit by both the climate crisis and the ongoing COVID-19 pandemic, which is another crisis of global proportion, with one crisis exacerbating the other,

Bearing in mind that access to the resources and means required to cope with situations of dramatic change such as the climate crisis is structurally obstructed by existing forms of discrimination and vulnerability based on gender, race, ethnicity, religion, political or other affiliation, national or social origin, property, birth or other status, ability, indigeneity, age, tradition and institutional mistreatment, all of which can intersect and combine and should be duly considered in concepts of peacebuilding and conflict management as well as resilience and adaptation strategies,

Stressing that politics determine long-term sustainable climate action, which is why the responsibility to create a just transition through climate-sustainable policies cannot be shifted onto individuals and their individual choices as consumers, at least not predominantly,

1. *Calls for immediate and multilateral action to address climate change and mitigate its effects on international stability and security with the same urgency as the fight against the COVID-19 pandemic; and therefore calls on all parliaments to expedite and facilitate the ratification and human-rights based implementation of the Paris Agreement in their respective countries;*
2. *Calls on the IPU Member Parliaments and their governments to invest in climate-resilient development programmes aimed at implementing the 17 Sustainable Development Goals;*
3. *Welcomes the many and diverse national commitments to address the climate-security nexus, confine climate change, and address climate-induced security threats through mitigation, resilience-building and adaptation; and stresses that measures tend to be more conflict-sensitive if both men and women, as well as marginalized and vulnerable groups, including Indigenous communities, are involved;*
4. *Invites the IPU Member Parliaments to encourage their governments to work with relevant regional and international institutions to advance robust climate-resilience strategies, especially regarding climate-related security risks, including joining and supporting the Group of Friends on Climate and Security established by Nauru and Germany, made up of more than 50 States, which works to ensure that the UNSC considers the relationship between climate and security in all its decisions so that the international community is prepared before conflicts erupt or escalate, wherever climate change threatens peace and security;*
5. *Encourages the IPU Member Parliaments to engage in civil conflict prevention and to support partnerships and meaningful consultations with affected communities in order to anchor risk analysis and forecasts in their policies, with a special focus on security related tipping points in the context of climate change, based inter alia on human rights indicators such as the incidence of sexual and gender-based violence;*
6. *Stresses the need to strengthen opportunities for cooperation among all stakeholders and affected communities to promote research, data collection and analysis of climate-related security risks including displacement resulting from rapid- and slow-onset disasters in the context of climate change, in order to be prepared for future challenges and develop prevention strategies;*

- 4 -

7. *Calls on parliaments to strengthen local and community governance capacities and adaptation capabilities in order to avoid human rights abuses and the destabilization of sub-regions or nations as a result of climate change;*
8. *Encourages parliaments concerned to adopt enabling climate-responsive and gender- and conflict-sensitive legislation, including key budget laws, as well as relevant public policies with due consideration of the effects of climate change on Indigenous communities and other marginalized populations, aimed at advancing the SDGs and sustaining peace agendas so that the climate-security nexus features appropriately in their parliamentary debates; and, in this context, to ensure that all peacebuilding and development efforts are assessed, where appropriate, for climate sensitivity to minimize predictable future destabilizing effects of climate change on security and prosperity; and conversely, that climate mitigation and adaptation programmes and strategies are conflict-sensitive and designed for maximising peacebuilding synergies;*
9. *Calls on governments to take concrete measures to mitigate climate risks and promote resilience to climate change, while basing these measures on the principle of common but differentiated responsibilities and respective capabilities in light of different national circumstances; and, in this context, calls on governments and parliaments to support countries affected by climate-related disasters and to provide predictable and sustainable financial, technical and capacity-building assistance, in accordance with the United Nations Framework Convention on Climate Change (UNFCCC) and the Paris Agreement; also calls on parliaments to urge their governments to commit to providing financial support to middle- and low-income economies by contributing to the Green Climate Fund;*
10. *Also calls on parliaments to hold their respective governments accountable for achieving the progress required in addressing climate-related disasters and security risks, and to urge their governments to address funding gaps for activities redressing the consequences of climate change and for adaptive measures to equip the United Nations system, other multilateral institutions, States and other relevant actors to deal with the looming changes regarding food security, displacement, and increased risk of disasters;*
11. *Further calls on parliaments to monitor climate-change mitigation and adaptation processes in line with the commitments made under the Paris Agreement; to promote strong disaster risk governance to help all stakeholders coordinate at the community, regional and national levels in order to manage and reduce disaster and climate-related risks; to pay due regard to marginalized and vulnerable communities, such as Indigenous peoples, particularly affected by climate change; to pursue disaster risk prevention and reduction, as well as long-term financing in support of resilient, climate-proof infrastructure and nature-based solutions; and to effectively control State finances by ensuring full transparency of expenses;*
12. *Urges parliaments and their respective governments to take action to strengthen our common understanding of climate-related challenges; including drawing from traditional knowledge sources such as those held by Indigenous and local communities; to support initiatives that ensure that public awareness campaigns and proper educational programmes are implemented and included in school curricula; and to encourage the development of easily accessible early-warning systems;*
13. *Calls on parliaments to examine all means of enhancing the resilience of people adversely affected by climate change; to develop comprehensive gender-responsive national resilience mechanisms by fully including women and representatives of marginalized communities, such as Indigenous peoples, in the design and implementation of such mechanisms; to strengthen disaster risk reduction and prevention; and to enhance disaster preparedness;*
14. *Urges parliaments to promote and increase predictable, multi-year, unearmarked, collaborative and flexible humanitarian financing, including for disaster displacement; to connect the humanitarian-development-peace nexus with the effects of climate change; and to enable transition aid to cover urgent needs and the possibility of a stronger, faster and more inclusive rebuilding policy, according to the "build back better" approach;*

- 5 -

15. *Calls on* parliaments to support partnerships involving civil society in order to strengthen political will to address the adverse impacts of climate change in a constructive, participative and forward-looking manner; and also calls in particular on all parliamentarians to engage in dialogue with youth, as they are the main group to face the consequences of climate change;
16. *Also calls on* parliaments to support the introduction of stronger corporate social responsibility measures in the private sector in order to mitigate tensions between enterprises and local communities over scarce resources;
17. *Encourages* governments to fully support international working groups on climate-related disaster displacement and migration; and to implement, within the architecture of the UNFCCC, the recommendations of the Warsaw International Mechanism's Task Force on Displacement;
18. *Calls on* parliaments to support safe, orderly and legal migration for those who have to leave their home as a result of climate change; and to enable planned and dignified relocation;
19. *Encourages* governments and parliaments to fully implement the UN Guiding Principles on Internal Displacement; to strengthen rights and local agreements on mobility of migrant workers, nomads and pastoralists; and to take into consideration the objectives and principles of the Global Compact for Safe, Orderly and Regular Migration;
20. *Also encourages* governments to reflect upon the concept of "climate passports" that would allow people who are existentially threatened by the effects of climate change and have no choice but to leave their home to exercise self-determination in deciding about their migratory options and enjoy the possibility of entering and settling in secure countries; and, in this context, to consider granting full access to civic rights to migrants who, expecting or following the complete disappearance of their country's territory, de facto or de jure lose their citizenship;
21. *Invites* the IPU Member Parliaments to make use of their right to speak at the UN General Assembly to request follow-up on displacement and migration including in the context of climate change as well as on the implementation of the Global Compacts on Migration and Refugees;
22. *Recommends* that all States concerned agree on a common position in order to impose an embargo on the export of arms to actors in States suffering from insecurity, fragility and conflicts – including as a result of climate-related disasters;
23. *Encourages* governments to include the attenuation of climate-change-related security risks in all operational areas of peacebuilding, including early warning, conflict prevention, crisis management, mediation and peace support operations and post-conflict rehabilitation; to enable the UN system to better recognize, assess and act on climate-security interlinkages; to call on the UNSC to acknowledge the threat that climate-related risks pose to international peace and security; and to support the newly created UN Climate Security Mechanism in facilitating the creation and dissemination of adequate risk assessments and risk management strategies by relevant UN actors;
24. *Calls on* parliaments to ensure increased international, regional, and cross-border cooperation on climate-related security risks in a quest to find appropriate collective responses to addressing current and future security risks related to climate change while drawing upon the experiences and good practices of countries;
25. *Welcomes*, in this regard, concrete initiatives to strengthen capacities in the field, that is by establishing the first climate and security advisor at the UN Mission in Somalia;
26. *Reminds* all States that ambitious climate protection, resilience-building and foresighted behaviour that places human beings and their needs at the centre of all political considerations is a prerequisite not only for achieving climate justice, but also for pursuing the sustaining peace agenda;

- 6 -

27. *Also reminds* all States of commitments made in the Universal Declaration on the Rights of Indigenous Peoples relating, among other matters, to their right to live in peace and security, to the conservation and protection of the environment and the productive capacity of their lands or territories and resources, to be consulted on priorities for the use of their lands or territories and other resources, and to the just and fair resolution of conflicts and disputes with States or other parties;
28. *Encourages* the IPU Member Parliaments to set up or step up regional "climate parliaments" and follow the examples of initiatives in Asia (Bangladesh, China and India), Latin America (Bolivia, Chile, Ecuador and Peru, as well as more broadly the ParlAmericas Parliamentary Network on Climate Change), the Middle East and North Africa (Jordan, Morocco and Tunisia), Sub-Saharan Africa (Benin, Côte d'Ivoire, Congo, Senegal and Tanzania, as well as cooperation with the Pan-African Parliament), and Europe (within the European Parliament) with the aim of educating and empowering parliamentarians in this context;
29. *Urges* parliaments to adopt, implement and monitor national action plans in line with the commitments made under the Paris Agreement and thereby establish strategies that prepare for the above-described challenges, threats and conflicts resulting from climate-related disasters and their consequences;
30. *Also urges* parliaments as part of the COVID-19 pandemic recovery measures to encourage a shift to cleaner energy alternatives, such as solar and wind energy, and to give priority to investment in clean energy, or to link aid and bank loans to companies to drastic reductions in their emissions, especially in carbon-intensive sectors, which contributes to promoting the concept of "green loans" directed to financing environmentally friendly projects, green stimulation, smart buildings, and green and public transportation;
31. *Invites* the IPU Member Parliaments to reinforce criminal law to prevent and punish widespread, long-term and severe damage to the environment, whether caused in peacetime or war, and to examine the possibility of recognizing the crime of ecocide to prevent the threats and conflicts resulting from climate-related disasters and their consequences;
32. *Urges* the IPU Member Parliaments and their governments to take stock of lessons learned from how the pandemic has been handled worldwide, as lessons from international cooperation and crisis management could prove to be of a significant value when it comes to meeting climate-related threats or other future threats in general;
33. *Also urges* the IPU Member Parliaments and their Governments to enact and execute policies that will reduce and eradicate non-climate stressors and man-made threats to the environment, such as illegal, unreported and unregulated (IUU) fishing and the unsustainable and inequitable utilization of water resources, among others, which further contribute to food and water insecurity caused by climate change;
34. *Invites* the IPU Member Parliaments to communicate to the secretariat of the IPU Standing Committee on Peace and International Security by the 146th Assembly the measures taken to achieve implementation of this resolution.

* The resolution was negotiated in keeping with the Special Rules of Procedure governing virtual sessions of the IPU Assembly and Standing Committees. Reservations were received from:

India and Turkey, which expressed a reservation to the entire text of the Resolution.

Nicaragua, which expressed reservations to operative paragraphs 3, 8, 11, 12, 13, 18, 28, 29, 30, 31, 32, and 33.

Hungary, which expressed reservations to preambular paragraphs 9, 14, and 20, and to operative paragraphs 17, 18, 19, 20, and 21.

China, which expressed reservations to preambular paragraph 5, and operative paragraphs 9, 23, and 25.

Czech Republic and Poland, which expressed reservations to operative paragraphs 19 and 21.

Thailand, which expressed reservations to operative paragraphs 20 and 22.

BILAGA 2

Resolution antagen i IPU's andra utskott under 142a församlingen

Inter-Parliamentary Union
For democracy. For everyone.

142nd IPU ASSEMBLY
Virtual session, 24-28 May 2021

Mainstreaming digitalization and the circular economy to achieve the SDGs, particularly responsible consumption and production

Resolution adopted by consensus by the 142nd IPU Assembly
(Virtual session, 27 May 2021)*

The 142nd Assembly of the Inter-Parliamentary Union,

Fully endorsing the Political Declaration of the Sustainable Development Goals Summit (September 2019), which reaffirms the commitment to advance the 2030 Agenda for Sustainable Development, and calls for accelerated action in order to achieve the SDGs,

Recalling the Ministerial Declaration of the 2019 United Nations Environment Assembly, particularly the commitment made by governments worldwide to "improve national resource management strategies with an integrated full life-cycle approaches and analysis to achieve resource-efficient and low-carbon economies", while taking into account national circumstances,

Noting the establishment of the Global Alliance on Circular Economy and Resource Efficiency, which aims to support the transition to a global circular economy for more efficient and equitable use of resources so as to achieve sustainable consumption and production, and inclusive and sustainable industrialization,

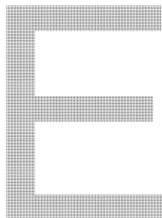
Underlining that the circular economy and digitalization, and the interplay between them, can make a major contribution to reaching the SDGs, particularly responsible consumption and production,

Mindful that due to the COVID-19 pandemic we are facing major disruptions that will force us to use our limited means even more efficiently against the background of the crisis,

Stressing that the COVID-19 pandemic has reversed hard-won development gains, particularly in achieving gender equality and reducing poverty, and has exposed the deep economic and social inequalities and the challenges addressed by the 2030 Agenda for Sustainable Development, thus making the achievement of the SDGs all the more necessary and urgent,

Emphasizing that responsible consumption and production are pivotal and cross-cutting elements of the SDGs, and are crucial means to build back better and greener, as they enable the efficient use of natural resources, minimize environmental degradation, pollution and waste, and consider each stage of the life cycle while creating opportunities for social and economic development, thus contributing to poverty eradication and shared prosperity,

Aware that the pandemic crisis has revealed the precariousness of long and complex value chains, and the flaws of the linear "take-make-use-dispose" pattern of production and consumption,

#IPU142

- 2 -

Noting that the price of products does not always reflect environmental or social costs, such as pollution effects or underpaid labour, which have a negative impact on people's health and quality of life,

Encouraging the disclosure of appropriate product information to consumers, and promoting the development of measures to increase transparency in production chains,

Stressing that circular economy transformation, although predominantly associated with product manufacturing or resource intensive industries and value chains, refers to the economy as a whole, including service dominated industries, thus requiring the engagement of the full range of actors across each industry and sector,

Noting that the world is currently in the midst of the creation of a more circular economy, through policy initiatives such as the European Circular Economy Action Plan, and of the digital revolution, both of which have the power to transform our economy and society,

Noting also that big efforts are currently being made by national and international policymakers to promote and regulate both transitions, and the increasing need to align their efforts or create bridges between policies,

Underscoring that, through the "digital for development" (D4D) policy, consideration is being given to how digitalization could change people's lives and result in inclusive, equitable, efficient, affordable, faster and, above all, sustainable universal growth,

Noting that digitalization gives rise to novel digital platforms, helps create new kinds of markets, which can be based on the virtualization of products and processes, and facilitates easier and more efficient networking, collaboration and co-creation with stakeholders,

Bearing in mind that digitalization helps to cut costs and increase efficiency, including efficiency of resources,

Underscoring the important role of international digital learning and collaboration platforms, often with virtual technologies, for learning, networking and co-creation, while the COVID-19 pandemic poses severe challenges to education across the world due to limited access to infrastructure and technologies,

Aware that digitalization is not a goal in itself but an enabler and an accelerator to effectively achieve all 17 SDGs,

Highlighting the fact that the COVID-19 crisis has accelerated digitalization,

Mindful that because of the restrained mobility of people due to the prescribed health protocol of physical distancing as a result of the pandemic, consumer behaviour towards digitalization has radically changed, especially in terms of transactions of both private and public goods,

Underscoring that any future disaster risk reduction strategy will be (big) data driven,

Paying due regard to avoiding the most vulnerable people becoming victims of the circular economy and digital transition by including solidarity in the recovery process in order to fully seize the opportunities of the current crisis,

Stressing that the shift to a circular economy has the potential to allow countries to decouple growth from resource use and environmental impact, generate economic opportunities, build long-term resilience, protect the environment and human health,

Underlining that the implementation of the circular economy principles in key sectors can play an important role in reducing greenhouse gas emissions and successfully addressing climate change,

- 3 -

Bearing in mind that creating consumer demand for resource efficient products can be a challenge, as environmentally sustainable products may not be easily available, affordable, user-friendly or functional and attractive to consumers, especially at the early stages of their development,

Acknowledging the potential of digitalization to strengthen the circular economy, and stressing that circular economy and sustainability principles should be at the heart of digitalization,

Noting that digitalization and the circular economy are driven by the following "bridging technologies": the internet of things, artificial intelligence, robotics, big data, 3D printing, augmented reality, and blockchain,

Recognizing that the circular economy and digitalization have the potential to contribute to equitable economic growth and enable the economic empowerment of women and vulnerable populations, and youth-led collective action,

Emphasizing that mainstreaming digitalization and the circular economy requires ambition, political will and a fundamental change of vision at all levels, which go far beyond the standard digital and environmental political agendas, and must be based on a systemic national approach with the participation of all sectors of society, as well as on enhanced international cooperation,

1. *Invites* parliaments to give digitalization and the circular economy more prominence on the political agenda, as part of their efforts to address the SDGs, particularly responsible consumption and production;
2. *Calls on* parliaments to mainstream digitalization and circular economy principles into public policies and national strategies, and to adopt an enabling framework for their implementation;
3. *Notes* that reducing existing inequalities in terms of access to digital platforms on the part of women and many vulnerable populations as well as marginalized segments of society, including Indigenous people, racialized communities, and persons with disabilities in order to enhance their full participation in the digital economic transition should be duly regarded;
4. *Encourages* parliaments to promote adequate regulatory frameworks, including economic and financial incentives, with a view to enabling circular economy models to deliver sustainable products and services that are both scalable and competitive in terms of price, quality and convenience;
5. *Calls on* all actors to make the right innovative choices against the background of the pandemic and to prioritize future-proof and sustainable sectors and technologies while benefiting from the huge social, economic and ecological advantages of smart digitalization;
6. *Invites* parliaments to recognize the need for and opportunity of a resilient and low-carbon inclusive recovery from COVID-19, as an enabler for achieving the 2030 Agenda, and calls on them to ensure that recovery plans incorporate responsible consumption and production practices, based on digitalization and circular economy principles, among others, while taking into account national circumstances;
7. *Calls on* parliaments to adopt legislation that addresses food waste and loss at every phase and level of the food supply chain, and to stimulate the use of new technologies for the creation of an integrated agricultural and food system whereby food utilization is optimized and loss and waste of resources are minimized;

- 4 -

8. *Urges* parliaments to support policies that encourage repair, reuse and resource recycling, including the design of products suitable for recycling; the reduction of primary material consumption; and the utilization of secondary resources to facilitate sustainable resource management, and invites them to encourage new business and service models that are not dependent on mass consumption of disposable products;
9. *Requests* parliaments to ensure that the functioning of all public institutions, central and local, takes a more holistic approach to sustainability, while incorporating both digital and circular economy principles, including the adoption of green and sustainable procurement legislative frameworks and monitoring systems;
10. *Invites* parliaments to encourage international policy coordination of standards, regulations and policies for the circular economy;
11. *Calls on* parliaments to create an environment conducive to the development and application of digital solutions, such as the internet of things, artificial intelligence and blockchain, aimed at maximizing the potential of the circular economy;
12. *Also calls on* parliaments, as part of efforts to create an enabling environment for digitalization and the circular economy, to place special emphasis on data policies and common data architecture;
13. *Invites* parliaments to encourage research and development to increase innovation and knowledge-sharing including the transfer of technology, particularly to developing countries on mutually agreed terms for the uptake, upscaling and replication of resource-efficient and clean technologies and innovative business practices based on digitalization and the circular economy;
14. *Encourages* parliaments to promote collaboration with the Technology Bank for Least Developed Countries, established by UN General Assembly resolution 71/251, which has a critical role to play in the digital transformation of the LDCs, to attain sustainable development by facilitating access to and implementation of digital technologies and providing assistance with data management issues;
15. *Calls on* parliaments from donor countries to encourage international development cooperation agencies to mainstream digitalization and circular economy principles in their financial assistance and capacity-building programmes aimed at supporting COVID-19 economic recovery and SDG implementation;
16. *Also calls on* governments to integrate digital skills and a circular way of life in education at the earliest possible stage; and to conduct awareness campaigns to encourage consumers' engagement in sustainable practices;
17. *Invites* parliaments to create an enabling environment for citizens' access to digital solutions for their digital empowerment;
18. *Also invites* parliaments and governments to allocate appropriate financial resources to encourage the development of both digital and circular economy business models, while specifically empowering young and women entrepreneurs;
19. *Further invites* parliaments to promote gender-inclusive education frameworks and policies to boost education opportunities and digital skills development for women and girls in STEAM-subjects to narrow the gender digital divide;

- 5 -

20. *Encourages* parliaments to support efforts by regional and local institutions to foster urban sustainability through the development of inclusive, safe, resilient and sustainable smart cities that digitally optimize communication, transport, energy, water and sanitation systems, according to circular economy and digitalization principles;
21. *Emphasizes* the urgent need to work towards a circular built environment by adopting building practices that minimize the use of raw materials to decrease emissions, by increasing the recovery rate of construction and demolition waste, and by improving the energy efficiency and extending the lifespan of existing buildings;
22. *Calls on* parliaments to encourage the integration of circular economy models into the national response to climate change, and invites them to ensure that climate change policies and strategies include measures to optimize the utility of products by maximizing their use and extending their lifespan and enhance recycling (using waste as a resource), while promoting a circular design that reduces material consumption and uses lower-carbon alternatives;
23. *Also calls on* parliaments to encourage full transparency pertaining to all used materials in manufacturing in order to limit any introduction of harmful chemical substances in the production cycle, and furthermore to promote the use of fully recyclable materials;
24. *Invites* parliaments to support the adoption, including through public-private partnerships, of sound environmental and social standards for the extractive industries, as well as of standards and policy frameworks that enhance the sustainable recycling of secondary materials and mitigate challenges associated with the digital economy;
25. *Calls on* parliaments to promote digitalization and circular solutions, including circular procurement, circular design and services instead of products, as a means to develop a more resilient, and economically and environmentally sustainable travel and tourism industry;
26. *Requests* parliaments to ensure that governments invest in adequate digital infrastructure for secure, accessible and affordable internet coverage, connectivity, regulatory frameworks for data protection/privacy, and cybersecurity standards and governance, in order to enable the circular economy and D4D to reach their full potential;
27. *Invites* parliaments to incentivize the implementation of circular business models with long-term benefits, such as changing consumer behaviour, stimulating innovation, and the scaling and diffusion of technologies;
28. *Calls on* parliaments to stimulate national and international networking and collaboration between schools, research institutions and networks, and other relevant stakeholders (for example, companies, NGOs and international organizations) to find digital solutions to challenges related to the circular economy, for example by encouraging co-creation through competitions and hackathons;
29. *Invites* parliaments to ensure that efforts to accelerate the transition to digitalization and the circular economy address potential risks, such as increasing material and energy use, increasing greenhouse gas emissions, deepening the digital gap among and within countries, and increasing the environmental footprint of the IT industry, as well as the transition's negative consequences in terms of security and human health;
30. *Calls on* the IPU to enhance cooperation with Member Parliaments and other organizations in order to gather evidence on the circular economy, environment and digitalization, to map the interplay between them and to promote guidelines for parliamentary action;

- 6 -

31. *Also calls on* parliaments to see to it that digitalization and circular-economy principles, and strengthened goals to this effect, are incorporated while approving future free trade agreements, which require parliamentary ratification;
32. *Invites* parliaments to support the use of standardized, comparable and high-quality digital data which is properly mined, investigated and managed, and stresses that promoting digitalization is an important tool to support efficient and reliable information collection and delivery, which are key elements for a safe and sustainable circular economy;
33. *Requests* parliaments to rationalize the discussion on data sharing by distinguishing between different types of data and to establish fair and functional data regulation based on common sense by securing fair access to data, as well as fair protection of data according to the internationally accepted data protection principles, intellectual property rights and other relevant legal frameworks as per national circumstances;
34. *Encourages* parliaments and governments to engage in dialogue with stakeholders (for example, civil society, companies and administrations) in order to increase their awareness of the importance of providing open data and turn them into active participants of the data economy and co-creators of knowledge when legally possible;
35. *Calls on* parliaments to envisage measures aimed at tackling people's lack of basic digital skills and e-literacy, and at increasing the number of IT, artificial intelligence, blockchain and other digital professionals, as a means to proactively shape a digital transformation centred around sustainable ecological, social and economic development dimensions;
36. *Invites* parliaments to exchange information and best practices and implement capacity-building programmes with a view to increasing awareness and knowledge among parliamentarians about the interplay between digitalization and the circular economy, and its potential in promoting a resilient and green recovery and achieving the SDGs, particularly responsible consumption and production.

* The resolution was negotiated in keeping with the Special Rules of Procedure governing virtual sessions of the IPU Assembly and Standing Committees. Reservations were received from:

India, which expressed reservations on preambular paragraphs 7 and 29.

Nicaragua, which expressed reservations on operative paragraphs 3, 8, 20, and 28.

BILAGA 3

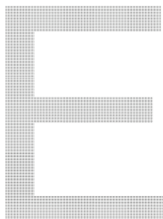
Deklaration antagen under Interparlamentariska unionens femte globala talmansmöte

HIGH-LEVEL DECLARATION

*on parliamentary leadership for more effective
multilateralism that delivers peace and sustainable
development for the people and the planet*

1. In August 2020, we, the Speakers of Parliament, convened for the virtual segment of the Fifth World Conference of Speakers of Parliament. The world was five months into a global pandemic, with over 20 million recorded cases of COVID-19 infection and at least 750,000 deaths attributed to the virus. The virtual segment resulted in a commitment to strengthen international cooperation, solidarity and multilateral action, not only to lead the world out of crisis, but also to transform it for the better and to improve resilience. By the start of September 2021, the pandemic had resulted in close to 220 million confirmed cases of COVID-19 infection and over 4.5 million deaths, coupled with extensive disruptions to essential health systems in several regions, underscoring the urgent need for a well-coordinated, multisectoral approach to the health emergency, ensuring surge capacity at all levels in all countries.
2. Our declaration in August 2020 underscored the critical importance of multilateralism and international solidarity in addressing the daunting socio-economic challenges of our time. As some countries finally start to emerge from the pandemic, this declaration rings truer than ever before. The very fact that we have been able to meet in person in Vienna is testimony to the significant progress that has been made through our collective efforts, in particular in terms of developing and delivering life-saving vaccines for all to ensure that no one is left behind. This Conference has granted many of us the first opportunity in over 18 months to meet in-person to share our experiences and lessons learned from the pandemic and to look forward with renewed hope to a positive recovery, founded on our shared endeavour to build back – and build forward – better.
3. The recovery must take account of the particular impact that the pandemic has had on women and girls, young and elderly people, persons with disabilities, marginalized and vulnerable populations, refugees, and communities affected by conflict. The recovery efforts must uphold the rule of law, democratic principles and universal human rights. The recovery must be inclusive, sustainable and green and must incorporate innovative solutions to the climate crisis. We must work together as one human family in facing epidemics and other crises, overcoming differences of all kinds and seeking to foster a culture of tolerance, coexistence and acceptance of the other. A renewed commitment by all parliamentarians worldwide to meaningful and effective multilateralism is critical to such a recovery.

- 2 -

4. We recognize that women have made a significant contribution on the front line of the response to the COVID-19 pandemic. And yet, the pandemic has had a disproportionate impact on women and girls, with lockdowns leaving them more vulnerable to domestic violence and increasing the burden of caring for children and the elderly. Women have also been more likely to lose employment or income as a result of the socio-economic downturn. Women and girls in conflict situations remain particularly vulnerable. All these situations have stressed the importance of putting gender equality and the empowerment of women at the heart of the COVID-19 response and recovery. We must build forward in a more gender-inclusive way and create a new global social compact for gender equality enabling the full and effective participation of women in all spheres of society. From this perspective, women must be part of the strategy and leadership of the COVID-19 recovery process, and the first step to achieving this is to ensure their equal and meaningful representation in parliaments, governments, private companies and other decision-making bodies.
5. We also acknowledge that social distancing and lockdown measures during the pandemic have had a devastating impact on youth, limiting their access to education and reducing their employment prospects, which has resulted in isolation and a surge in mental health issues. At the same time, young adults have undertaken vital front-line roles as healthcare, public utility and retail workers, as well as supporting their communities during the pandemic. We recognize these critical roles and pledge to harness the positive energy and innovativeness of young adults by making every effort to increase youth representation in our parliaments, including by joining the IPU Campaign *I Say Yes to Youth in Parliament*, which is promoting several transformative actions. We also commit to promote initiatives aimed at educating and training young people in modern information technologies, thus preparing them for the jobs of the future.
6. The COVID-19 pandemic has triggered a multifaceted crisis that has undermined progress in the achievement of the sustainable development goals, made States more fragile and eroded international cooperation, resulting in worldwide increases in poverty, hunger, inequality and violence. Parliaments must rise to the challenge by, first and foremost, protecting the norms and principles of peace, development, democracy, human rights and respect for the rule of law. We must also tap into the many benefits of inter-parliamentary dialogue and cooperation in order to build bridges for better understanding, so as to lay the foundation for a more peaceful, prosperous and sustainable world where all people can live in freedom and dignity.
7. The global economic recovery must, therefore, be inclusive, with commitments to fight poverty and lessen inequality, reduce unemployment, and improve access to education and essential services. This should nurture renewed efforts to address the root causes of conflicts and build more peaceful, just and inclusive societies. As the United Nations has recognized, Parliaments have a key role to play in identifying bold and transformative actions to make the attainment of the SDGs a reality. With less than a decade to go, we commit ourselves once again to accelerating our efforts to fully implement the 2030 Agenda for Sustainable Development in our work as parliamentarians.
8. A sustainable recovery from the COVID-19 pandemic will depend to a large extent on international cooperation and solidarity. Accordingly, we reiterate our support for the World Health Organization, in particular in terms of its work on research, rapid response and better pandemic preparedness through enhanced cooperation among nations. We call for strengthened international cooperation on vaccine research and development, production and distribution, and improving accessibility and affordability. In this regard, vaccines must be distributed rapidly, fairly and equitably, as well as universally. No one will be safe from COVID-19 until everyone is safe. Innovative measures, such as voluntary licensing and exchange of know-how and technology must be taken to enhance equitable access to affordable vaccines and to scale up global vaccine production and distribution in the long term. We commend the collaboration among countries, along with health organizations and manufacturers, including through the Access to COVID-19 Tools (ACT) Accelerator and the COVID-19 Vaccines Global Access (COVAX) programme. However, much remains to be done to ensure unimpeded and equitable access to COVID-19 vaccines for all countries.

9. We urge collaboration on continued research and innovation into the treatment and elimination of COVID-19 and coronaviruses more generally, including the debilitating long-term impacts of post-COVID-19 syndrome (also known as "long COVID"). Moreover, we call for close co-operation to prepare the world for future pandemics. In this regard, it is important to work towards the establishment of a global health charter, to be agreed upon by world leaders, which guarantees health security for the world's population, without exception, and to confront epidemics and disasters of a global nature with common universal principles and values, and in a manner that guarantees respect for human health rights.
10. The recovery of the global economy following the COVID-19 pandemic remains uncertain and unequal. Many countries will face huge budgetary deficits in the coming years and parliaments must be ready to address such challenges. We believe that a fair, open, inclusive, transparent and non-discriminatory rules-based multilateral trading system, with the World Trade Organization at its core, remains a pivotal foundation for the global economy. We call for increased coordination on macro-economic policy, continued efforts to strengthen sustainable global trade and oppose protectionism and unilateralism, and robust measures to revitalize the global economy – including in terms of developing a fairer global tax system. A key component of the economic recovery will be the advancement of the digital economy. We, therefore, call for more efforts to address the digital gap and ensure fair access to technology, internet connectivity and knowledge. Parliaments should help facilitate the development of core digital infrastructure and enhance digital skills among their populations.
11. The COVID-19 pandemic must not overshadow the urgency of climate action. In order to genuinely build a better future and long-term resilience, we must achieve a green, inclusive and innovation-based growth and sustainable recovery. We remain convinced of the compelling need to tackle climate change and reiterate the critical importance of the United Nations Framework Convention on Climate Change (UNFCCC) and the actions and targets set out in the Paris Agreement. We welcome increased support for the Paris Agreement, in particular the return of the United States earlier this year as a party state to the Agreement. We express our strong support for an ambitious and collaborative outcome from the 26th UN Climate Change Conference of Parties (COP26) in Glasgow in November 2021, and stand ready to make a robust parliamentary contribution to this process.
12. We also express our deep concern about the negative impacts of the climate crisis on human health and security, such as increased food insecurity, water stress and resource scarcity arising from increasingly frequent and ever more severe weather events, all of which in turn fuel conflicts and tensions and force more people around the world to leave their homes. We stress the need for preventive strategies to mitigate climate risks and enhance resilience, especially for the most vulnerable and marginalized people. We recognize the importance of preserving biodiversity and express our support for COP15 to the Convention on Biological Diversity, due to be held in Kunming, China in October 2021, under the theme of *Ecological Civilization – Building a Shared Future for all Life on Earth*.
13. The COVID-19 pandemic has also resulted in increasing threats to our democratic principles and institutions. In addressing the pandemic, the legislative, executive and judicial branches of government have had to take challenging decisions, notably curtailing freedom of movement, which has sometimes led to disillusionment and citizens losing trust in the political processes and in their representatives. Left unchecked, this dissonance, which is often fed by misinformation and extremist ideology, can create serious security threats to our institutions and to the physical safety of our legislators and staff. Governments should take people-centred measures, in full respect of human rights, in order to restore public trust that was eroded during the pandemic. Parliaments should serve as the centre of democratic accountability and transparency, including for COVID-19 responses, by systematically integrating public engagement into their work. This will enhance their legitimacy and the quality of parliamentary processes.
14. Parliaments have remained open for business despite restrictions on their ability to meet in person. This has led to unprecedented innovation, bringing information and communications technologies (ICT) from the back office into the very heart of parliamentary chambers, allowing remote working, remote sittings and even remote voting in many countries. We encourage

- 4 -

parliaments to continue to innovate and expand the use of digital technologies in order to be appropriately prepared for future emergencies, enhance access to parliaments, and ultimately increase their accountability, transparency and openness to the public.

15. While information and communications technologies have allowed the world to remain as interconnected as possible, and have contributed to enhancing prosperity, development and security at all levels, our increased use of technology carries considerable risks, exposing us to cyber-attacks and cybercrime. The internet, and in particular social media, is fertile ground for misinformation, manipulation and the dissemination of false news and disinformation, discrimination, harassment, hate speech and violence. Increased mass surveillance, undue dependence on and unregulated use of algorithms and artificial intelligence, and digital privacy are also pressing concerns.
16. All stakeholders need to observe principles, rules and norms for responsible behaviour in the ICT environment. We call on the global community to come together and establish a multilateral framework for regulating the use of digital technologies and imposing greater accountability on big tech corporations. More generally, we must work for a global consensual approach to the management of these challenges, including data security and privacy, the consequences of the use of artificial intelligence, and the ethical aspect of scientific and technological innovation, in strict compliance with our human rights obligations.
17. We strongly believe that a global community with a shared future for humankind has interwoven mutual interests and aspirations. Common challenges can only be overcome through global responses, coordination and collaboration between all our nations. We, therefore, reaffirm the key role of multilateralism, with the United Nations at its core. We also firmly support the IPU's efforts to engage and mobilize parliaments and parliamentarians around major international global processes and global commitments, thereby further strengthening the parliamentary dimension of global governance. We must continue to review, revitalize and renew multilateralism, so as to ensure that the voices of parliamentarians are heard at the United Nations and other international fora.
18. We commend the Austrian Parliament and the IPU, our global organization of national parliaments, for bringing us together for this parliamentary summit at such a historic time. We pledge to take this Declaration back to our countries and our parliaments, and to work diligently in following up on its key recommendations. We look forward to coming together again under the auspices of the IPU and in cooperation with the United Nations so as to share our experiences and report back on progress achieved.

Reservations expressed:

To paragraph 4 (gender equality) and paragraph 12 (climate change): by Turkey

To the concepts of "*people-centered measures*" (paragraph 13) and "*global community with a shared future for humankind*" (paragraph 17): by Belgium, Denmark, France, Germany, Hungary, Iceland, Norway, Sweden and Switzerland

BILAGA 4

Resolution antagen i IPU's tredje utskott under 143e församlingen

143rd IPU Assembly
Madrid, Spain
26-30 November 2021

Legislation worldwide to combat online child sexual exploitation and abuse

*Resolution adopted unanimously by the 143rd IPU Assembly
(Madrid, 30 November 2021)*

The 143rd Assembly of the Inter-Parliamentary Union,

Condemning all forms of online child sexual exploitation and abuse,

Recalling the universally accepted UN Convention on the Rights of the Child and its Optional Protocol on the Sale of Children, Child Prostitution and Child Pornography, the Protocol to Prevent, Suppress and Punish Trafficking in Persons, Especially Women and Children, supplementing the UN Convention against Transnational Organized Crime, as well as the UN Committee on the Rights of the Child's Guidelines regarding the implementation of the Optional Protocol to the Convention on the Rights of the Child on the Sale of Children, Child Prostitution and Child Pornography,

Also recalling the Council of Europe's widely recognized Convention on the Protection of Children against Sexual Exploitation and Sexual Abuse (the "Lanzarote Convention"),

Further recalling in particular Article 19 of the Convention on the Rights of the Child on the protection of children from all forms of violence, injury, neglect, exploitation and abuse, including sexual abuse,

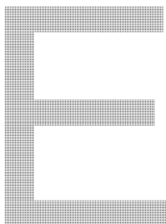
Reaffirming that the general principles of the Convention on the Rights of the Child, including the best interests of the child, non-discrimination, participation, survival and development, provide the framework for all actions concerning children,

Noting that the sale, trafficking and online child sexual exploitation and abuse is a growing and international concern that needs cross-border collaboration and coordination, and acknowledging that the fight against it has to be a high-priority global initiative,

Acknowledging the necessity of a multifaceted approach to effectively prevent and combat online child sexual exploitation and abuse on all levels in order to protect children from such exploitation in the first place,

Bearing in mind the lack of a sufficient legal framework, specifically legal provisions criminalizing all forms of online child sexual exploitation and abuse, budget, technical expertise and workforce in many States to effectively combat online child sexual exploitation and abuse,

Recognizing the importance of creating awareness about the preventive measures and harmful effects of online child sexual exploitation and abuse in the eyes of the public, particularly parents, teachers, children and community leaders, legislatures, law enforcement agencies and all other relevant policymakers,

#IPU143

- 2 -

Considering that children's voices are in general little or badly considered, and that law enforcement agents and judges are still poorly or not at all informed about cases of online sexual exploitation and abuse children can be victims of,

Acknowledging the importance of relevant (sexual) education programmes, communication campaigns and media literacy as a basis for prevention in any cultural milieu, as well as education on the role that increased digital capabilities play in increasing the vulnerability of victims and facilitating perpetrators of online child sexual exploitation and abuse,

Recognizing the importance of information and communications technologies in children's lives as a new tool for learning, socialization, expression, inclusion and fulfilment of the rights of the child and fundamental freedoms, such as the right to education and the right to freedom of expression,

Deeply concerned by risks of new and evolving forms of violence against children, child sexual abuse and exploitation, which are related to the use of information and communications technologies, and by cyber-bullying,

Noting the precarious situation of the child in cases of online child sexual exploitation and abuse and the importance of a victim-centred approach when combatting online child sexual exploitation and abuse, as well as child-centred rehabilitation processes,

Considering that it often takes minors who are victims of sexual abuse, either by direct or online exploitation, many years before they talk, if at all, about what they had gone through, and even longer before taking any legal steps,

Mindful that, although girls seem to be the main victims of online child sexual exploitation and abuse, many boys are affected as well, and both must be approached differently in terms of prevention programmes and financing,

Conscious that child exploitation is also a commercial act and may thus be driven by economic motivations,

Noting that the fight against online child sexual exploitation and abuse is complicated by the increased access to the internet, fast-moving new technologies such as cryptocurrencies and Blockchain, with their untraceable nature in the commercial sale of child exploitation materials, the number of online platforms and apps, as well as anonymous features of platforms, which have made it harder to target perpetrators,

Stressing the importance of cross-sector, multi-disciplinary and international collaboration in the strategy to combat online child sexual exploitation and abuse, and recognizing the existing work of organizations such as INTERPOL and the International Telecommunication Union,

Underlining the corporate social responsibility that private sector information and communications technology companies must take for combatting, preventing and monitoring online child sexual exploitation and abuse,

1. *Urges* those parliaments that have not yet done so to consider ratifying the Optional Protocol on the Sale of Children, Child Prostitution and Child Pornography, and the Protocol to Prevent, Suppress and Punish Trafficking in Persons, Especially Women and Children;
2. *Urges* parliaments to adopt specific, comprehensive and harmonized legal frameworks to introduce national online child sexual exploitation and abuse laws, considering the WeProtect Global Alliance's Model National Response as the guiding model for legislation while maintaining protection of freedom of expression, to increase resources allocated to this work and to exchange among themselves good practices in this regard;

- 3 -

3. *Underlines* that such a legal framework should protect all children under the age of 18 regardless of a lower age of consent for sexual activity, and stipulate that a child cannot be considered as able to consent to engage in online child sexual exploitation and abuse, and should include provisions to avoid re-traumatization and re-victimization of victims throughout the investigative and judicial proceedings;
4. *Urges* parliaments to ensure that the national legal framework includes complete definitions and criminalization of all forms of online sexual exploitation and abuse of children for financial gain, and of the production, possession, and distribution of child sexual abuse materials along with repeated access to websites containing such images; also, legislation must consider online sexual offences against children as an extraditable offence and must establish a legal basis for mutual legal assistance between States in respect of the investigation of online offences;
5. *Also urges* parliaments to ensure that cross-border cooperation and coordination between law enforcement authorities is established to prevent known perpetrators from committing abuse in other countries, taking into account existing efforts involving INTERPOL, the International Telecommunication Union and other international organizations;
6. *Calls upon* members of parliament to emphasize the need for rapid and effective international cooperation and law enforcement responses, such as removing hurdles preventing law enforcement agencies from sharing vital information, and to address the growing illegal usage of cryptocurrencies to trade in child sexual exploitation material;
7. *Emphasizes* the importance of a strategic private sector commitment to cooperation with law enforcement agencies including in the reporting, prevention, detection, investigation, and prosecution of online child sexual exploitation and abuse offenders, and of strengthening and equipping law enforcement agencies and the justice system to ensure a child-friendly system, including specialized training in the detection and investigation of crimes against children, as well as specialized treatment, care and interview of child victims;
8. *Urges* parliaments to ensure that technology companies commit to increase the transparency and accountability measures in the prevention, moderation, reporting and removal of online child sexual exploitation and abuse, including a safety by design approach;
9. *Also urges* parliaments to develop thorough infrastructure, including trained medical professionals, to support victims of online child sexual exploitation, abuse and blackmail in their physical and psychological recovery and social integration, whilst ensuring a healthy and supportive reporting environment in their State, avoiding the re-victimization of girls, boys and adolescents who have been victims of online sexual exploitation and abuse, and ensuring sufficient financial and human resources for, inter alia, educational programmes that are also accessible to children with disabilities, hotlines for low-threshold reporting of suspected child sexual abuse material and victim helplines;
10. *Further urges* parliaments to promote media literacy for children, parents and guardians to build knowledge and skills in using media and thus provide protection to children and young people;
11. *Urges* parliaments to ensure that measures to prevent and combat online child sexual exploitation and abuse take into account the differentiated needs and experiences of children according to their age and sex, including by ensuring their participation in the development of such measures;

- 4 -

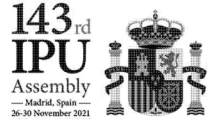
12. *Calls on the IPU to draft a model law for States and formalize, in the best interests of the child, clear legislation on combatting online child sexual exploitation and abuse, where children's rights, education, voices, needs and security should take centre stage in any proceedings that affect their wellbeing;*
13. *Also calls on the IPU to prepare a parliamentary guide that sets out clear working mechanisms for parliaments and to discuss legislation on combatting online exploitation and sexual abuse of children; moreover, the guide shall include oversight tools to monitor public policies on the protection of children and include specific mechanisms of action that are compatible with parliaments in different regions of the world;*
14. *Recognizes the active role of men and boys as strategic partners and allies in changing norms and practices that motivate all forms of gender-based violence, including online child sexual exploitation and abuse;*
15. *Requests parliaments to undertake to promote, by all means necessary, the need for professionals surrounding children to identify the violence committed against them, and to mobilize these professionals to this effect, namely by providing training to detect such violence and by making available resources for and advice on the transmission and reporting of such alarming information;*
16. *Emphasizes that children should never be blamed for abuse and that victim blaming should be prevented by all possible means;*
17. *Underlines the importance of the role of poverty, inequitable socio-economic structures, lack of education, gender discrimination, harmful traditional practices in online child sexual exploitation and abuse, and emphasizes the importance of the economic empowerment of women, and therefore calls for intensifying the international community's efforts to combat poverty as an important entry point to combatting such crimes;*
18. *Calls on parliaments to legislate that companies in the digital industry develop programmes and mechanisms to automatically identify and report any harmful content related to online child sexual exploitation and abuse and are obliged to detect and delete this content immediately;*
19. *Also calls on parliaments to facilitate automated detection methods while ensuring respect for personal integrity, bearing in mind Article 16 of the Convention on the Rights of the Child on the right to privacy, and also Article 17 of the International Covenant on the Civil and Political Rights, which provides for the right to privacy and family;*
20. *Calls on parliaments, law enforcement agencies, internet service providers and internet infrastructure officials, including the Internet Governance Forum, to unite and work together to establish a specific and effective mechanism that combats all malicious activities online;*
21. *Emphasizes the need for sustained education focusing on digital culture change amongst youth for relevant policy makers, law enforcement agencies, education sector and staff working with children and youth, and the public, including both children and their parents;*
22. *Invites the IPU to schedule periodic meetings and workshops with the UN Special Rapporteur on the sale and sexual exploitation of children and with other stakeholders and global activists in the fight against this phenomenon, emphasizing global initiatives for preventing and tackling the problem; and also invites parliaments to exchange, through IPU activities, information regarding good practices and successful experiences in combatting online child sexual exploitation and abuse.*

BILAGA 5

Särskilt brådskande ämne antaget under IPU 143e församling

143rd IPU Assembly
Madrid, Spain
26-30 November 2021

Harnessing global parliamentary support for vaccine equity in the fight against the COVID-19 pandemic

*Resolution adopted unanimously by the 143rd IPU Assembly
(Madrid, 29 November 2021)*

The 143rd Assembly of the Inter-Parliamentary Union,

Welcoming the UN Security Council Resolution 2565 (2021) adopted on 26 February 2021,

Recalling that the right to the enjoyment of the highest attainable standard of physical, mental and social health and well-being is a fundamental human right enshrined in Article 25 of the Universal Declaration of Human Rights, the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights, Sustainable Development Goal 3, the Constitution of the World Health Organization, the majority of national constitutions and other international treaties and agreements to which the IPU Members are signatories,

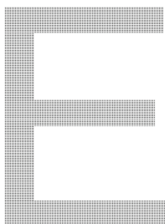
Also recalling that this right is accorded to all human beings regardless of race, colour, sex, language, religion, political or other opinion, national or social origin, property, disability, birth or other status,

Cognizant that, on 23 September 2019, world leaders endorsed a comprehensive political declaration on health at the UN High-Level Meeting on Universal Health Coverage under the theme *Universal Health Coverage: Moving Together to Build a Healthier World* in which they undertook to co-operate in strengthening health systems to ensure that they are equitable, resilient and capable of meeting everyone's needs as an essential priority for international development,

Mindful that, at the 141st IPU Assembly held in Belgrade, Serbia in October 2019, the IPU adopted a landmark resolution entitled *Achieving Universal Health Coverage by 2030: The role of parliaments in ensuring the right to health* calling for parliaments to take all legal and policy measures to achieve Universal Health Coverage and address barriers to access to health for all,

Noting that the COVID-19 pandemic has been an ongoing moment of reckoning for health systems and health security around the world, as well as to our commitment in both word and deed to achieving Universal Health Coverage and addressing barriers to access to health for all in such times of crisis,

Recognizing that vaccination is part of a comprehensive strategy to reduce transmission and save lives and is among the most important tools in the fight against the pandemic, and reaffirming that extensive COVID-19 immunization is a global public good,

#IPU143

- 2 -

Welcoming the fact that the COVID-19 Vaccines Global Access (COVAX) initiative has already delivered more than 550 million vaccine doses to low and lower-middle income countries, including substantial amounts of vaccine donations from high income countries, and has secured enough vaccines to cover 43 per cent of the populations concerned,

Concerned that prolonged delays in the recognition and registration of vaccines complicate the health and developmental crisis, economic downturn and suffering occasioned by the COVID-19 pandemic in Africa and other regions among those most affected, and that vaccine inequality translates into social and economic inequality resulting in more fatalities and increased poverty,

Therefore the 143rd Assembly:

1. *Calls upon* the international community and the WHO to further advance joint efforts to ensure timely, equitable and universal access to safe, affordable, quality and effective vaccines, with particular regard to the needs of low and middle income countries and the most affected regions;
2. *Calls upon* countries to recognize the importance of the principle of equity, meaning that each person must be vaccinated in accordance with their level of risk and needs, and to ensure that that principle be reflected at the national and global levels with respect to access to essential vaccines;
3. *Encourages* vaccine manufacturers to provide regular, clear supply forecasts as to how they will fulfil and prioritize their contracts with COVAX and other relevant regional initiatives;
4. *Also encourages* vaccine manufacturers to enhance the production of vaccines by using flexible cooperation models such as building up fill and finish production capacities, technology partnerships and licensing activities;
5. *Calls upon* governments to harmonize all regulatory requirements to accelerate the supply of vaccines, and provide the logistics and training for implementing large-scale vaccination programmes;
6. *Implores* parliamentarians to work with their national governments to exert a global and collective influence on the WTO to eliminate all export restrictions and any other trade barriers on COVID-19 vaccines and the inputs involved in their production;
7. *Insists* on the fact that both national and international efforts to raise awareness regarding the effectiveness of vaccines, to engage communities and to reduce vaccine hesitancy are indispensable to attain a sufficient degree of immunization around the world and that considerably more efforts in this field are required.